

III

(Подготвителни актове)

СЪВЕТ

ПОЗИЦИЯ (ЕС) № 7/2011 НА СЪВЕТА НА ПЪРВО ЧЕТЕНЕ

с оглед приемането на Регламент на Европейския парламент и на Съвета за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 и за отмяна на директиви 87/250/ЕИО, 90/496/ЕИО, 1999/10/ЕО, 2000/13/ЕО, 2002/67/ЕО, 2008/5/ЕО и на Регламент (ЕО) № 608/2004

Приета от Съвета на 21 февруари 2011 г.

(текст от значение за ЕИП)

(2011/C 102 E/01)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Член 169 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) предвижда, че Съюзът допринася за постигането на високо равнище на защита на потребителите посредством мерките, които той приема съгласно член 114 от него.
- (2) Свободното движение на безопасна и здравословна храна представлява съществен аспект на вътрешния пазар и значително допринася за здравето и благосъстоянието на гражданите и за техните социални и икономически интереси.
- (3) С оглед постигане на високо равнище на защита на здравето на потребителите и гарантиране на правото им на информация, следва да се гарантира, че потребителите са подходящо информирани относно консумираните от тях храни. Изборът на потребителите може да бъде повлиян от, *inter alia*, здравни, икономически, екологични, социални и етични съображения.
- (4) Съгласно Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски

орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните ⁽³⁾, общ принцип на законодателството в областта на храните е то да предоставя на потребителите основа за информиран избор по отношение на консумираните от тях храни и да предотврати практики, които могат да заблудят потребителя.

- (5) Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно неоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар ⁽⁴⁾ обхваща някои аспекти на предоставянето на информация на потребители, по-специално с цел предотвратяване на заблуждаващи действия и пропускане на информация. Общите принципи относно неоялните търговски практики следва да бъдат допълнени с конкретни правила относно предоставянето на информация за храните на потребителите.
- (6) Правилата на Съюза за етикетиране на храните, приложими за всички храни, са установени в Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно етикетирането, представянето и рекламата на храните ⁽⁵⁾. Преобладаващата част от предвидените в посочената директива разпоредби са от 1978 г. и поради това следва да бъдат актуализирани.
- (7) Директива 90/496/ЕИО на Съвета от 24 септември 1990 г. относно етикетирането за питателност на храните ⁽⁶⁾ установява правила за съдържанието и представянето на хранителна информация за предварително опакованите храни. Съгласно тези правила включването

⁽¹⁾ ОВ С 77, 31.3.2009 г., стр. 81.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 16 юни 2010 г. (все още непубликувана в Официален вестник), и позиция на Съвета на първо четене от 21 февруари 2011 г. Позиция на Европейския парламент от ... (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от ...

⁽³⁾ ОВ L 31, 01. 2.2002 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 149, 11. 6.2005 г., стр. 22.

⁽⁵⁾ ОВ L 109, 6. 5.2000 г., стр. 29.

⁽⁶⁾ ОВ L 276, 6.10.1990 г., стр. 40.

на хранителна информация е доброволно, с изключение на случаите на хранителна претенция, свързана с храната. Преобладаващата част от предвидените в посочената директива разпоредби са от 1990 г. и поради това следва да бъдат актуализирани.

- (8) Изискванията за общото етикетироване се допълват от редица разпоредби, приложими за всички храни при определени обстоятелства или за някои категории храни. Освен това съществуват известен брой конкретни правила, приложими за определени храни.
- (9) Първоначалните цели и ключовите елементи на действащото законодателство в областта на етикетироването са все още валидни, но е необходимо то да се опрости, за да се гарантира по-лесното му спазване и по-голямата яснота за заинтересованите страни, както и да се модернизира с оглед отчитането на новите тенденции в областта на информацията за храните.
- (10) Връзката между хранителен режим и здраве, както и изборът на подходящ хранителен режим, съобразен с индивидуалните потребности, са въпроси от обществен интерес. Бялата книга на Комисията от 30 май 2007 г. относно стратегия за Европа по отношение на храненето, наднорменото тегло и здравословните проблеми, свързани със затлъстяването („Бялата книга на Комисията“), отбелязва, че етикетироването на хранителната информация е важно средство за информиране на потребителите относно състава на храните и за подпомагането им да направят информиран избор. В съобщението на Комисията от 13 март 2007 г., озаглавено „Стратегия на ЕС за политика за защита на потребителите 2007—2013 г. — увеличаване на правата на потребителите, повишаване на тяхното благосъстояние, осигуряване на ефективната им защита“ се подчертава, че възможността потребителите да направят информиран избор е от съществено значение както за ефективната конкуренция, така и за благосъстоянието на потребителите. Познаването на основните принципи на хранене и подходящата хранителна информация биха допринесли значително за даването на възможност на потребителя да направи такъв информиран избор.
- (11) С оглед на повишаване на правната сигурност и гарантиране на рационалност и последователност в прилагането е целесъобразно директиви 90/496/ЕИО и 2000/13/ЕО да бъдат отменени и заменени с единен регламент, който да гарантира сигурност за потребителите и индустрията и да намали административната тежест.
- (12) С оглед на постигане на яснота е целесъобразно да бъдат отменени и включени в настоящия регламент други хоризонтални актове, а именно Директива 87/250/ЕИО на Комисията от 15 април 1987 г. относно посочването на обемното съдържание на алкохол при етикетироването на алкохолни напитки, предназначени за крайна употреба ⁽¹⁾, Директива 1999/10/ЕО на Комисията от 8 март 1999 г. относно предвиждане на дерогации от разпоредбите на член 7 от Директива 79/112/ЕИО на Съвета по отношение на етикетироването на храни ⁽²⁾, Директива 2002/67/ЕО на Комисията от 18 юли 2002 г. относно етикетироването на храни, съдържащи хинин, и на храни,

съдържащи кофеин ⁽³⁾, Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията от 31 март 2004 г. относно етикетироването на храни и съставки на храните с добавени фитостероли, фитостеролови естери, фитостаноли и/или фитостанолови естери ⁽⁴⁾ и Директива 2008/5/ЕО на Комисията от 30 януари 2008 г. относно задължителното обозначаване върху етикета на някои храни на сведения, освен тези, предвидени в Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾.

- (13) Необходимо е да бъдат установени общи определения, принципи, изисквания и процедури, така че да бъде създадена ясна рамка и обща основа за мерки на равнище Съюза и за национални мерки, регулиращи информацията за храните.
- (14) За да се следва цялостен и еволюционен подход по отношение на информацията, предоставяна на потребителите относно консумираните от тях храни, следва да се изготви широко определение на законодателство в областта на информацията за храните, обхващащо правила от общ и специфичен характер, както и широко определение на информацията за храните, обхващащо информацията, предоставяна и чрез средства, различни от етикета.
- (15) Правилата на Съюза следва да се прилагат само за предприятия, чието естество на работа включва известна последователност на действията и известна степен на организираност. Дейности като обработка, сервиране и продажба на храна, извършвани по конкретен повод от частни лица в рамките на благотворителни събития или местни панаири и срещи, не следва да попадат в обхвата на настоящия регламент.
- (16) Законодателството в областта на информацията за храните следва да осигурява достатъчна гъвкавост, така че да има възможност да се актуализира с новите изисквания на потребителите относно информацията и да гарантира баланс между защитата на вътрешния пазар и различията във възприетията на потребителите в държавите-членки.
- (17) Основното съображение по отношение на изискването за задължителна информация за храните следва да позволи на потребителите да идентифицират и използват правилно храните, и да направят избор, който е съобразен с индивидуалните потребности на хранителния им режим. За тази цел стопанските субекти в хранителната промишленост следва да направят тази информация по-лесно достъпна за хората със зрителни увреждания.
- (18) За да може законодателството в областта на информацията за храните да се адаптира към променящите се потребности на потребителите от информация, в съображенията относно необходимостта от задължителна

⁽¹⁾ ОВ L 113, 30. 4.1987 г., стр. 57.

⁽²⁾ ОВ L 69, 16. 3.1999 г., стр. 22.

⁽³⁾ ОВ L 191, 19. 7.2002 г., стр. 20.

⁽⁴⁾ ОВ L 97, 1. 4.2004 г., стр. 44.

⁽⁵⁾ ОВ L 27, 31.1. 2008 г., стр. 12.

- информация за храните следва да се отчита и проявеният широк интерес от страна на повечето потребители към разкриването на определена информация.
- (19) Въпреки това нови задължителни изисквания в областта на информацията за храните следва да бъдат установявани само ако и когато е необходимо, в съответствие с принципите на субсидиарност, пропорционалност и устойчивост.
- (20) Законодателството в областта на информацията за храните следва да забранява използването на информация, която би заблудила потребителя, по-специално по отношение на характеристиките на храната, нейното въздействие или свойства, или която би приписала лечебни свойства на храните. За да бъде ефективна посочената забрана, тя следва да се прилага и спрямо рекламата и представянето на храните.
- (21) За да се избегне разпокъсаност на правилата относно отговорността на стопанските субекти в хранителната промишленост по отношение на информацията за храните, е целесъобразно да се изяснят отговорностите на стопанските субекти в тази област. Това изясняване следва да бъде в съответствие с отговорностите по отношение на потребителя, които са посочени в член 17 от Регламент (ЕО) № 178/2002.
- (22) Следва да се състави списък на цялата задължителна информация, която поначало следва да се предоставя за всички храни, предназначени за крайния потребител и заведенията за обществено хранене. В списъка следва да се запази информацията, която вече се изисква съгласно действащото законодателство, като се има предвид, че като цяло тя представлява ценно достижение от гледна точка на информирането на потребителя.
- (23) За да бъдат отчетени промените и напредъкът в областта на информацията за храните, следва да се създадат разпоредби, които да дадат правомощия на Комисията за осигуряване на възможност за предоставянето на някои данни чрез алтернативни средства. Консултацията със заинтересованите страни следва да спомогне за навременни и целенасочени промени на изискванията за информация за храните.
- (24) Някои съставки или други вещества, или продукти (като спомагателни вещества), които се използват при производството на храните и впоследствие остават в техния състав, причиняват алергии или непоносимост при потребителите, като някои от тези алергии или непоносимост представляват опасност за здравето на засегнатите лица. Важно е да се предоставя информация относно наличието на добавки в храните, спомагателни вещества и други вещества или продукти, които могат да причинят алергии или непоносимост, за да могат потребителите, страдащи от хранителна алергия или непоносимост, да направят информиран и безопасен избор.
- (25) Етикетите на храните следва да бъдат ясни и разбираеми, за да подпомагат потребителите да направят по-добре информиран избор на храни и хранителен режим. Проучванията показват, че четливостта е важен фактор, който може да увеличи възможността информацията от етикета да повлияе на потребителите, както и че дребният шрифт е една от главните причини за недоволството на потребителите относно етикетирването на храните. Следва да бъде разработен цялостен подход обаче, така че да се вземат предвид всички аспекти, свързани с четливостта.
- (26) За да се осигури предоставянето на информация за храните, е необходимо да се преценят всички начини за доставка на храни на потребителите, включително продажбата на храна чрез средствата за комуникация от разстояние. Макар да е ясно, че всяка храна, доставена чрез продажба от разстояние, следва да отговаря на същите изисквания за информация както храната, продавана в магазините, е необходимо да се изясни, че в този случай съответната задължителна информация за храните следва да бъде налична преди да сключен договорът за продажба.
- (27) С цел на потребителите да бъде предоставена информация за храните, която е необходима за извършването на информиран избор, при смесените алкохолни напитки следва също да се предоставя информация относно техните съставки.
- (28) Важно е също на потребителите да се предостави информация относно другите алкохолни напитки. Вече съществуват конкретни правила на Съюза относно етикетирването на вино. Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾ установява правила, които гарантират, че потребителите са защитени и подходящо информирани. Ето защо на този етап е уместно виното да бъде освободено от задължението за изброяване на съставките и обявяване на хранителната стойност. По същия начин защитата на потребителите във връзка с определени алкохолни напитки е гарантирана посредством Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета от 10 юни 1991 г. относно установяване на общи правила за определянето, описанието и представянето на ароматизирани вина, ароматизирани напитки на винена основа и ароматизирани коктейли от лозаро-винарски продукти ⁽²⁾ и посредством Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно определянето, описанието, представянето, етикетирването и защитата на географските указания на спиртните напитки ⁽³⁾. Следователно същото освобождаване следва да се прилага и за напитките, които попадат в обхвата на тези два регламента.
- (29) Необходимо е напитките подобни на вино, ароматизирани вина, ароматизирани напитки на винена основа, ароматизирани коктейли от лозаро-винарски продукти и спиртните напитки да се третира по един и същи начин и да се гарантира, че за тези напитки ще се прилагат едни и същи изисквания на правото в областта на информацията за храните. Ето защо освобождаването от задължението да се посочва списък на съставките и да се обявява хранителната стойност следва да се прилага и за напитките, които съдържат повече от 1,2 обемни процента алкохол, получени от ферментация на плодове или зеленчуци, за медовината и всички видове бира.

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 149, 14. 6.1991 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 16.

- (30) До пет години от влизането в сила на настоящия регламент обаче Комисията следва да представи доклад относно това дали някои категории напитки следва да бъдат освободени, по-специално от предоставянето на информация за енергийната стойност, и да посочи причините обосноваващи евентуално освобождаване, като се вземе предвид необходимостта от гарантиране на съгласуваност с други политики на Съюза, свързани с въпроса. Ако е необходимо, Комисията може също да предложи и конкретни изисквания в контекста на настоящия регламент.
- (31) Посочването на страната на произход или на мястото на произход на храната следва да бъде представено тогава, когато липсата му би могла да заблуди потребителите по отношение на истинската страна на произход или място на произход на дадения продукт. Във всички случаи, посочването на страната на произход или мястото на произход следва да бъде представено по начин, който не заблуждава потребителя, и на базата на ясно определени критерии, които гарантират равни условия за индустрията и осигуряват по-ясно разбиране на информацията, свързана със страната на произход или мястото на произход на дадена храна, от страна на потребителите. Тези критерии не следва да се прилагат, когато се посочват името или адресът на стопанския субект в хранителната промишленост.
- (32) В някои случаи стопанските субекти в хранителната промишленост може да поискат да посочат произхода на дадена храна на доброволен принцип, за да привлекат вниманието на потребителите към качествата на техния продукт. Подобни обозначения следва също да отговарят на хармонизирани критерии.
- (33) Посочването на произхода понастоящем е задължително за говеждо месо и продукти от говеждо месо ⁽¹⁾ в Съюза след кризата със спонгиформната енцефалопатия по говедата и това създаде очаквания у потребителите. Оценката за въздействие на Комисията потвърди, че произходът на месото се оказва от първостепенно значение за потребителите. Има и други видове месо, които се консумират масово в Съюза, като свинско, овче, козе и птиче. Ето защо е уместно да се наложи задължителното обявяване на произход за тези продукти. Конкретните изисквания за произход могат да се различават за различните видове месо в съответствие с характеристиките на животинските видове. Уместно е да се предвиди въвеждането, посредством правила за прилагане, на задължителни изисквания, които може да са различни за различните видове месо и които се отчитат принципът на пропорционалност и административната тежест за стопанските субекти в хранителната промишленост и за правоприлагащите органи.
- (34) Бяха разработени задължителни разпоредби за произхода въз основа на вертикален подход, като например за меда ⁽²⁾, плодовете и зеленчуците ⁽³⁾, рибата ⁽⁴⁾, говеждото месо и продуктите от говеждо месо ⁽⁵⁾ и маслиновото масло ⁽⁶⁾. Необходимо е да се разгледа възможността за разширяване на задължителното етикетироване на произхода за други храни. Ето защо е уместно да се отправи искане към Комисията да изготви доклади, които да включват следните храни: видове месо, различни от говеждо, свинско, овче, козе и птиче, мляко; мляко, използвано като съставка на млечните продукти; месо, използвано като съставка; непереработени храни; продукти с една съставка; и съставки, които представляват над 50 % от дадена храна. Тъй като млякото е един от продуктите, за които посочването на произхода може да се счита от особен интерес, докладът на Комисията за него следва да бъде представен възможно най-скоро. Въз основа на заключенията от тази доклади Комисията може да представи предложения за изменение на съответните разпоредби на Съюза или при необходимост може да предприеме нови инициативи на секторна основа.
- (35) Непреференциалните правила за произход на стоките в Съюза са установени в Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 относно създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽⁷⁾, а разпоредбите за прилагането му — в Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 г. за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽⁸⁾. Определенето на страната на произход на храните ще се основава на тези правила, които са добре познати на стопанските субекти в хранителната промишленост и администрациите и следва да облекчат прилагането им.
- (36) Обявяването на хранителната стойност на храните се отнася до информацията за енергийната стойност и наличието на някои хранителни вещества в храните. Задължителното предоставяне на хранителна информация следва да подпомага действията в областта на образоването на обществеността по отношение на храненето и да бъде в помощ на информирания избор на храни.
- (37) В Бялата книга на Комисията се изтъкват някои хранителни елементи, които са от значение за общественото здраве, като наситени мазнини, захари или натрий. Следователно е подходящо изискванията за задължително предоставяне на хранителна информация да отчитат тези елементи.

⁽²⁾ Директива 2001/110/ЕС на Съвета от 20 декември 2001 г. относно меда (ОВ L 10, 12.1.2002 г., стр. 47).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1580/2007 на Комисията от 21 декември 2007 година за определяне на правила за прилагане на Регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците (ОВ L 350, 31.12.2007 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета от 17 декември 1999 г. относно общата организация на пазарите на рибни продукти и продукти от аквакултури (ОВ L 17, 21.1.2000 г., стр. 22).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 1760/2000.

⁽⁶⁾ Регламент (ЕО) № 1019/2002 на Комисията от 31 юни 2002 година относно стандартите за търговия с маслиново масло (ОВ L 155, 14.6.2002 г., стр. 27).

⁽⁷⁾ ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.

⁽⁸⁾ ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетироването на говеждо месо и продукти от говеждо месо (ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1).

- (38) Тъй като една от целите на настоящия регламент е да предостави основа за информиран избор на крайния потребител, в това отношение е важно да се гарантира, че крайният потребител лесно ще разбира предоставената на етикета информация. Ето защо е уместно на етикета да се използва терминът „сол“, вместо съответстващия термин за хранителното вещество „натрий“.
- (39) Като цяло потребителите не осъзнават потенциалното влияние на алкохолните напитки върху техния общ хранителен режим. Следователно е подходящо да се гарантира предоставянето на информация относно хранителното съдържание на конкретни смесени алкохолни напитки.
- (40) В интерес на последователността и съгласуваността на законодателството на Съюза доброволното включване на хранителни или здравни претенции в етикетите на храните следва да бъде в съответствие с Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно хранителни и здравни претенции за храните ⁽¹⁾.
- (41) За да се избегне излишната тежест за промишлеността, е подходящо някои категории храни, които са непреработени или за които хранителната информация не е определящ фактор при избора на потребителя, да бъдат освободени от задължителното обявяване на хранителната стойност, освен ако задължението за предоставяне на тази информация не е предвидено съгласно други правила на Съюза.
- (42) За да удовлетвори среднестатистическия потребител и за да изпълни информационната цел, заради която е въведена, и като се отчита съществуващото равнище на познание в областта на храненето, предоставената хранителна информация следва да бъде проста и лесна за разбиране. Предоставянето на част от хранителната информация на лицевата страна на опаковката, а на друга част — на обратната страна на опаковката, може да обърка потребителите. Поради тази причина обявяването на хранителната стойност следва да бъде в едно и също зрително поле. Освен това, на доброволен принцип, част от информацията може да се повтори например и на лицевата страна на опаковката. Възможно е да се стигне до объркване на потребителите, ако се допусне свобода при избора на информацията, която би могла да бъде повторена. Следователно е необходимо да се поясни коя информация може да се повтори, за да се гарантира, че потребителите могат лесно да видят съществената хранителна информация, когато купуват храни.
- (43) За да се поощрят стопанските субекти в хранителната промишленост да предоставят на доброволен принцип информацията, съдържаща се в обявената хранителна стойност на храни като алкохолни напитки и предварително опаковани храни, които могат да бъдат освободени от изискването за обявяване на хранителната стойност, следва да бъде предоставена възможност да се обявяват само ограничен брой елементи, даващи информация за хранителната стойност. Уместно е обаче ясно да се определи информацията, която може да се предоставя на доброволен принцип, за да се избегне заблуждаване на потребителя чрез свободния избор на стопанския субект в хранителната промишленост.
- (44) Неотдавна настъпиха промени при изразяването на хранителните стойности, различни от посочените стойности на 100 g/100 ml/порция, както и при тяхното представяне, чрез използването на графична форма или символи, въведени от някои държави-членки и организации в сектора на хранителната промишленост. Тези допълнителни форми на изразяване и представяне могат да помогнат на потребителите да разберат по-добре обявената хранителна стойност. В рамките на Съюза обаче липсват достатъчно данни за това как среднестатистическият потребител разбира и използва алтернативните форми на изразяване или представяне на информацията. Следователно е целесъобразно да се даде възможност различните форми на изразяване и представяне да се разработват въз основа на критерии, установени в настоящия регламент, и да се прикани Комисията да изготви доклад относно използването на тези форми на изразяване и представяне, тяхното въздействие на вътрешния пазар и целесъобразността за по-нататъшно хармонизиране.
- (45) С цел да подпомогнат Комисията при изготвянето на този доклад държавите-членки следва да ѝ предоставят съответната информация относно използването на допълнителни форми на изразяване и представяне на обявената хранителна стойност на пазара на тяхна територия. В тази връзка държавите-членки следва да бъдат оправомощени да изискват от стопанските субекти в хранителната промишленост, пускащи на пазара на тяхна територия храни върху които фигурират допълнителни форми на изразяване и представяне, да уведомяват националните органи за използването на тези допълнителни форми и за съответните основания по отношение на изпълнението на изискванията, установени в настоящия регламент.
- (46) Желателно е да се гарантира известна степен на съответствие при разработването на допълнителни форми на изразяване и представяне на обявената хранителна стойност. Ето защо е уместно да се насърча непрекъснатият обмен и споделяне на най-добри практики и опит между държавите-членки, както и с Комисията, и да се поощрява участието на заинтересованите страни в този обмен.
- (47) Обявяването на общото съдържание на хранителни елементи и сравнителни показатели в едно и също зрително поле в лесно разпознаваема форма, така че да е възможна оценка на хранителните свойства на определена храна, следва да бъде разглеждано цялостно в рамките на обявяването на хранителната стойност, а не следва да се разглежда като съвкупност от отделни претенции.
- (48) Опитът показва, че в много случаи доброволната информация за храните се предоставя за сметка на яснотата на задължителната информация за храните. Ето защо следва да се предвидят критерии, за да се помогне на стопанските субекти в хранителната промишленост и на правоприлагащите органи да постигнат баланс между предоставянето на задължителна и доброволна информация за храните.

⁽¹⁾ ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 9.

- (49) В зависимост от местните практически условия и обстоятелства, държавите-членки следва да си запазят правото да определят правила по отношение на предоставянето на информация относно непредварително опакованите храни. Въпреки че в такива случаи изискването на потребителя за друга информация е ограничено, информацията относно възможни алергени се смята за много важна. Фактите показват, че повечето случаи на хранителни алергии са свързани с непредварително опакована храна. Ето защо на потребителя следва винаги да се предоставя информация относно възможни алергени.
- (50) По отношение на въпросите, конкретно хармонизирани от настоящия регламент, държавите-членки следва да нямат възможност да приемат национални разпоредби, освен ако не са разрешени от законодателството на Съюза. Настоящият регламент не следва да възпрепятства държавите-членки да приемат национални разпоредби по въпроси, които не са конкретно хармонизирани в него.
- (51) Правилата относно информацията за храните следва да могат да бъдат адаптирани към бързо променящата се социална, икономическа и технологична среда.
- (52) За да наложат спазването на настоящия регламент, държавите-членки следва да упражняват официален контрол в съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните⁽¹⁾.
- (53) Позоваванията на Директива 90/496/ЕИО в Регламент (ЕО) № 1924/2006 и в Регламент (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно влагането на витамини, минерали и някои други вещества в храните⁽²⁾ следва да се актуализират, за да се вземе предвид настоящият регламент. Ето защо регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 следва да бъдат съответно изменени.
- (54) Нередовното и често актуализиране на изискванията по отношение на информацията за храните може да наложи значителна административна тежест на предприятията от хранителната промишленост, особено на малките и средни предприятия. Ето защо е уместно да се гарантира, че мерките, които могат да бъдат приети от Комисията при упражняване на правомощията, които и предоставя настоящият регламент, ще се прилагат считано от една и съща дата на календарната година, след съответен преходен период. Дерогации от този принцип следва да се разрешават при спешни случаи, когато целта на въпросната мярка е защитата на човешкото здраве.
- (55) С цел да се даде възможност на стопанските субекти в хранителната промишленост да адаптират етикетирването на продуктите си към новите изисквания, въведени с настоящия регламент, е необходимо да се предвидят съответни преходни периоди по отношение на прилагането на настоящия регламент.
- (56) Предвид съществените промени в изискванията относно етикетирването на хранителната информация, въведени с настоящия регламент, по-специално промените във връзка със съдържанието на обявяваната хранителна стойност, е целесъобразно да се разреши на стопанските субекти в хранителната промишленост да прилагат предварително разпоредбите на настоящия регламент.
- (57) Доколкото целите на настоящия регламент не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (58) На Комисията следва да бъдат предоставени правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от ДФЕС, *inter alia* по отношение на възможността за достъп до някои задължителни данни чрез средства, различни от обозначаването върху опаковката или етикета, списъка с храни, за които не се изисква списък на съставките, преразглеждането на списъка с вещества или продукти, причиняващи алергии или непоносимост, както и списъка с хранителни вещества, които могат да бъдат обявявани доброволно. От съществено значение е в хода на подготвителната работа Комисията да проведе необходимите консултации, в това число и на експертно ниво.
- (59) За да се гарантират еднакви условия за прилагане на настоящия регламент, на Комисията следва да се предоставят правомощия да приема правила за прилагане, *inter alia*, във връзка с реда и условията на изразяване на едно или повече сведения чрез пиктограми или символи вместо с думи и цифри, контраста между отпечатания текст и фона на етикета, начина за посочване на срока на минимална трайност, начина за посочване на страната на произход или мястото на произход по отношение на месото, точността на обявените хранителни стойности или изразяването на хранителната стойност в порции или в единици за консумация. В съответствие с член 291 от ДФЕС правилата и общите принципи относно механизмите за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията се установяват предварително чрез регламент, приет в съответствие с обикновената законодателна процедура. До приемането на този нов регламент Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията⁽³⁾ продължава да се прилага, с изключение на процедурата по регулиране с контрол, която не е приложима,

(1) ОВ L 165, 30. 4.2004 г., стр. 1.

(2) ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 26.

(3) ОВ L 184, 17. 7.1999 г., стр. 23.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет и обхват

1. Настоящият регламент предоставя основа за осигуряване на високо равнище на защита на потребителите във връзка с информацията за храните, като се вземат предвид различията във възприетията на потребителите и техните потребности от информация, и като същевременно се гарантира безпрепятствено функциониране на вътрешния пазар.

2. Настоящият регламент установява общите принципи, изисквания и отговорности, регулиращи информацията за храните, и по-специално етикетването на храните. Регламентът определя средствата за гарантиране на правото на потребителите на информация и процедурите за предоставяне на информация за храните, като се отчита необходимостта от предоставяне на достатъчна гъвкавост с оглед на бъдещото развитие и новите изисквания относно информацията.

3. Настоящият регламент се прилага спрямо стопанските субекти в хранителната промишленост на всички етапи от хранителната верига, когато техните дейности се отнасят до предоставянето на потребителите на информация за храните. Регламентът се прилага за всички храни, предназначени за крайния потребител, включително за храни, доставяни от заведения за обществено хранене, и храни, предназначени за снабдяване на заведения за обществено хранене.

4. Настоящият регламент се прилага, без да се засягат изискванията за етикетване, предвидени в специални разпоредби на Съюза, приложими за определени храни.

Член 2

Определения

1. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) определенията за „храна“, „законодателство в областта на храните“, „предприятие за производство на храни“, „стопански субект в хранителната промишленост“, „търговия на дребно“, „пускане на пазара“ и „краен потребител“ в член 2 и член 3, точки 1, 2, 3, 7, 8 и 18 от Регламент (ЕО) № 178/2002;
- б) определенията за „преработка“, „непреработени продукти“ и „преработени продукти“ в член 2, параграф 1, букви м), н) и о) от Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните ⁽¹⁾;
- в) определението за „ензим в храна“ в член 3, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1332/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно ензимите в храните ⁽²⁾;

⁽¹⁾ ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 7.

- г) определенията за „добавка в храната“, „спомагателно вещество“ и „носител“ в член 3, параграф 2, букви а) и б) и в приложение I, точка 5 към Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно добавките в храните ⁽³⁾;
- д) определението за „ароматизанти“ в член 3, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1334/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно ароматизантите и определени хранителни съставки с ароматични свойства за влагане във или върху храни ⁽⁴⁾;
- е) определенията за „месо“ и „механично отделено месо“ в точки 1.1 и 1.14 от приложение I към Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход ⁽⁵⁾;
- ж) определението за „средство за комуникация от разстояние“ в член 2, точка 4 от Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 1997 г. относно защитата на потребителя по отношение на договорите от разстояние ⁽⁶⁾;
- з) определението за „реклама“ в член 2, буква а) от Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама ⁽⁷⁾;
- и) определението на „специално създадени наноматериали“ в член 3, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № .../2011 на Европейския парламент и на Съвета от ... относно новите храни ^(*) ⁽⁸⁾.

2. Прилагат се и следните определения:

- а) „информация за храните“ означава информация относно храна, предоставена на крайния потребител посредством етикет, друг съпровождащ материал или каквито и да било средства, включително модерни технологични средства или съобщение в устна форма;
- б) „законодателство в областта на информацията за храните“ означава разпоредбите на Съюза, регулиращи информацията за храните, и по-специално етикетването, включително правила от общ характер, приложими за всички храни при определени обстоятелства или за някои категории храни, и правила, приложими единствено по отношение на конкретни храни;
- в) „задължителна информация за храните“ означава данните, които се изисква да бъдат предоставени на крайния потребител съгласно разпоредбите на Съюза;

⁽³⁾ ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 16.

⁽⁴⁾ ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 34.

⁽⁵⁾ ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55.

⁽⁶⁾ ОВ L 144, 4.6.1997 г., стр. 19.

⁽⁷⁾ ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21.

^(*) Документ 2008/0002 (COD).

⁽⁸⁾ ОВ L ...

- г) „заведения за обществено хранене“ означава всяка структура (включително превозно средство, подвижен или неподвижен щанд) като ресторанти, столови, училища и болници, където при изпълнение на стопанската дейност се приготвя храна за доставка на крайния потребител, която е готова за консумация без допълнително приготвяне;
- д) „предварително опакована храна“ означава всяка единична бройка, предназначена да бъде представена като такава на крайния потребител и на заведенията за обществено хранене, състояща се от храна и опаковката, в която тя е поставена преди да бъде предложена за продажба, независимо дали опаковката обвива храната изцяло или отчасти, но във всеки случай по такъв начин, че съдържанието да не може да се промени без да се отвори или без да се смени опаковката;
- е) „съставка“ означава всяко вещество или продукт, включително ароматизанти, добавки в храната и ензими в храната, както и всяка съставна част на сложна съставка, използвана за производство или приготвяне на храна и все още налична в крайния продукт, дори и в изменен вид; остатъчните вещества не се смятат за съставки;
- ж) „място на произход“ означава всяко място, от което е посочено, че произхожда храната, и което не е „страна на произход“, както е определено в съответствие с членове от 23 до 26 от Регламент (ЕИО) № 2913/92;
- з) „сложна съставка“ означава съставка, която сама по себе си е продукт на повече от една съставка;
- и) „етикет“ означава всяка маркировка, производствена марка, търговска марка, изображение или друго описание, което е изписано, отпечатано, маркирано, шамповано, изобразено или гравирано върху или закрепено към опаковката или контейнера с храна;
- й) „етикетиране“ означава всички текстове, данни, търговски марки търговско наименование, изображения или символи, свързани с дадена храна и нанесени върху опаковка, документ, надпис, етикет, пръстен или увивна лента, които придружават или се отнасят до такава храна;
- к) „зрително поле“ означава всички повърхности на опаковката, които могат да бъдат прочетени от един зрителен ъгъл, който позволява бърз и лесен достъп до информацията върху етикета, като дава възможност на потребителите да прочетат тази информация без да е необходимо да обръщат опаковката отпред и отзад;
- л) „официално наименование“ означава наименованието на храна, установено в приложимите за нея разпоредби на Съюза или, при липса на такива разпоредби на Съюза, наименованието, предвидено в закони, подзаконови и административни разпоредби, приложими в държавите-членки, в които храната се продава на крайния потребител или на заведения за обществено хранене;
- м) „обичайно наименование“ означава наименованието, което е прието за наименование на храната от потребителите в държавата-членка, в която тази храна се продава, без необходимост от допълнително обяснение;
- н) „описателно наименование“ означава наименованието, което дава описание на храната и при необходимост на употребата ѝ, и което е достатъчно ясно, за да даде възможност на потребителя да разбере истинското ѝ естество и да я отличи от други продукти, с които може да бъде обърквана;
- о) „основна съставка“ означава съставката или съставките на дадена храна, която представлява повече от 50 % от тази храна или която обикновено се свързва от потребителя с наименованието на храната и за която, в повечето случаи, се изисква посочване на количеството;
- п) „срок на минимална трайност на храната“ означава срокът, в който при подходящо съхранение храната запазва специфичните си свойства.
- р) „хранително вещество“ означава означава белтъци, въглехидрати, мазнини, хранителни влакнини, натрий, витамини и минерали, изброени в приложение XIII към настоящия регламент, както и вещества, които принадлежат или са част от някоя от посочените категории.

3. За целите на настоящия регламент страната на произход на дадена храна се отнася до произхода на храна, както е определен в съответствие с членове 23—26 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета.

4. Прилагат се също и специфичните определения, установени в приложение I.

ГЛАВА II

ОБЩИ ПРИНЦИПИ, СВЪРЗАНИ С ИНФОРМАЦИЯТА ЗА ХРАНИТЕ

Член 3

Общи цели

1. Предоставянето на информация за храните цели постигане на високо равнище на защита на здравето и интересите на потребителите, като предоставя на крайните потребители основа за информиран избор и безопасно използване на храни, по-специално като се вземат предвид съображения от здравен, икономически, екологичен, социален и етичен характер.

2. Законодателството в областта на информацията за храните цели постигане на свободно движение в Съюза на законно произведени и търгувани храни, като се отчита съответно необходимостта от защита на законните интереси на производителите и се насърчава производството на качествени продукти.

3. Когато в законодателството в областта на информацията за храните се установяват нови изисквания, се разглежда необходимостта от преходен период след влизане в сила на новите изисквания, по време на който на пазара да могат да бъдат пускани храни с етикети, които не съответстват на новите изисквания, а наличните количества от такива храни, пуснати на пазара преди изтичане на преходния период, да могат да се продават до изчерпването им.

Член 4

Принципи, регулиращи задължителната информация за храните

1. Когато се изисква задължителна информация за храните от законодателство в областта на информацията за храните, това изискване се отнася до информацията, попадаща по-специално в една от следните категории:

- а) информация за същността и състава, свойствата или други характеристики на храната;
- б) информация за защитата на здравето на потребителите и безопасната употреба на дадена храна. По-специално, това изискване се отнася до информацията за:
 - i) съставните характеристики, които могат да бъдат вредни за здравето на определени групи потребители;
 - ii) трайността, съхранението и безопасната употреба;
 - iii) въздействието върху здравето, включително рисковете и последиците, свързани с вредна или опасна консумация на дадена храна;
- в) информация относно хранителните характеристики, така че на потребителите, включително на тези със специални изисквания по отношение на хранителния режим, да се даде възможност за информиран избор.

2. При разглеждане на необходимостта от задължителна информация за храните и за да се даде на потребителите възможност за информиран избор, се отчита широко разпространената потребност на мнозинството от потребителите от определена информация, на която те придават значителна стойност, или от всички общоприети ползи за потребителя.

Член 5

Консултация с Европейския орган за безопасност на храните

Всички мерки на Съюза в приложното поле на законодателството в областта на информацията за храните, които могат да имат последици върху общественото здраве, се приемат след консултации с Европейския орган за безопасност на храните („Органа“).

ГЛАВА III

ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ХРАНИТЕ И ОТГОВОРНОСТИ НА СТОПАНСКИТЕ СУБЕКТИ В ХРАНИТЕЛНАТА ПРОМИШЛЕННОСТ

Член 6

Основно изискване

Всяка храна, предназначена за доставяне на крайния потребител или на заведения за обществено хранене, се съпровожда от информация за храните в съответствие с настоящия регламент.

Член 7

Практики за обективно информиране

1. Информацията за храните не трябва да бъде заблуждаваща, особено:

- а) по отношение на характеристиките на храната, и по-специално по отношение на нейното естество, същност, свойства, състав, количество, трайност, страна на произход или място на произход, метод на изработка или производство;
- б) като се приписват на храната ефекти или свойства, каквито тя не притежава;
- в) като се твърди, че храната притежава специални характеристики, когато в действителност всички подобни храни притежават такива характеристики;
- г) като се внушава в описанието или картинното изображение наличието на определена храна или съставка, докато в действителност даден естествено присъстващ компонент или обичайно използвана съставка в тази храна са заменени с различен компонент или различна съставка.

2. Информацията за храните е точна, ясна и лесноразбираема за потребителя.

3. Освен чрез дерогациите, предвидени в законодателството на Съюза, приложимо към натуралните минерални води и храни за специална хранителна употреба, информацията за храните не може да приписва на никоя храна свойства за предпазване или лекуване на заболявания у хората, нито да насочва към такива свойства.

4. Параграфи 1, 2 и 3 се прилагат и за:

- а) рекламата;
- б) представянето на храни, по-специално тяхната форма, външен вид или опаковка, използваните опаковъчни материали, начина на подреждане или начина на излагане.

Член 8

Отговорности

1. Стопанският субект в хранителната промишленост, който отговаря за информацията за храните, е стопанският субект, под чието име или търговско наименование храната се предлага на пазара, или ако този стопански субект не е установен в Съюза — вносителят на пазара на Съюза.

2. Стопанският субект в хранителната промишленост, който отговаря за информацията за храните, осигурява наличието и точността на информацията за храните в съответствие с приложимото законодателство в областта на информацията за храните и с изискванията на съответните национални разпоредби.

3. Стопанските субекти в хранителната промишленост, чиито дейности не засягат информацията за храните, не доставят храни, за които знаят или предполагат, въз основа на информацията, с която разполагат в качеството си на търговци, че не отговарят на изискванията на приложимото законодателство в областта на информацията за храните и на изискванията на съответните национални разпоредби.

4. Стопанските субекти в хранителната промишленост в рамките на контролираните от тях дейности не променят информацията, съпровождаща дадена храна, ако тази промяна би заблудила крайния потребител или по друг начин би намалила равнището на защита на потребителя и възможностите за крайния потребител да направи информиран избор. Стопанските субекти в хранителната промишленост носят отговорност за всякакви промени, които внасят в информацията за храната, съпровождаща дадена храна.

5. Без да се засягат параграфи 2—4, стопанските субекти в хранителната промишленост в рамките на контролираните от тях дейности гарантират съответствието с изискванията на законодателството в областта на информацията за храните и на съответните национални разпоредби, които имат отношение към тяхната дейност, и следят за спазването на тези изисквания.

6. Стопанските субекти в хранителната промишленост в рамките на контролираните от тях дейности гарантират, че информацията, отнасяща се до предварително опакована храна и е предназначена за крайния потребител или за доставка на заведения за обществено хранене, се предава на стопанския субект в хранителната промишленост, който получава храната, с оглед при необходимост да се даде възможност за предоставяне на задължителна информация за храните на крайния потребител.

7. В следните случаи стопанските субекти в хранителната промишленост гарантират в рамките на контролираните от тях дейности, че задължителните данни, изисквани съгласно членове 9 и 10, фигурират върху предварителната опаковка или прикачения към нея етикет, или в търговските документи, отнасящи се до храните, когато може да се гарантира, че тези документи съпровождат храните, за които се отнасят, или са били изпратени преди или едновременно с доставката:

- а) когато предварително опакованата храна е предназначена за крайния потребител, но се предлага на пазара на етап, който предхожда продажбата на краен потребител, и когато на този етап не се включва продажба за заведения за обществено хранене;
- б) когато предварително опакованата храна е предназначена за снабдяване на заведения за обществено хранене за приготвяне, преработка, разфасоване или нарязване.

Независимо от първата алинея, стопанските субекти в хранителната промишленост гарантират, че данните, посочени в член 9, параграф 1, (букви а), е), ж) и з), фигурират и на външната опаковка, в която предварително опакованите храни са представени за предлагане на пазара.

8. Стопанските субекти в хранителната промишленост, които доставят за други стопански субекти в хранителната промишленост храна, която не е предназначена за крайния потребител или за заведения за обществено хранене, осигуряват на тези други стопански субекти в хранителната промишленост предоставянето на достатъчно информация, която им позволява при необходимост да изпълнят задълженията си съгласно параграф 2.

ГЛАВА IV

ЗАДЪЛЖИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ХРАНИТЕ

РАЗДЕЛ I

Съдържание и представяне

Член 9

Списък на задължителните данни

1. В съответствие с членове 10—34 и съобразно изключенията, които се съдържат в настоящата глава, е задължително да се посочат следните данни:

- а) наименование на храната;
- б) списък на съставките;
- в) всички съставки или спомагателни вещества, изброени в приложение II, или получени от вещество или продукт, посочени в приложение II, причиняващи алергии или непоносимост, които се използват за производство или приготвяне на храна и все още присъстват в крайния продукт, дори и в изменен вид;
- г) количество на определени съставки или категории съставки;
- д) нетно количество на храната;
- е) срок на минимална трайност или срок на годност;
- ж) специални условия за съхранение и/или условия за употреба;
- з) името или търговско наименование и адрес на стопанския субект в хранителната промишленост, посочен в член 8, параграф 1;
- и) страна на произход или място на произход, когато са предвидени такива в член 25;
- й) указания за употреба, когато при липсата на такива указания би било трудно храната да се използва по подходящ начин;
- к) по отношение на напитки, съдържащи повече от 1,2 обемни процента алкохол, действителното обемно съдържание на алкохол;
- л) обявяване на хранителната стойност.

2. Данните, посочени в параграф 1, се обозначават с думи и числа. Те могат да бъдат изразявани с алтернативни средства, чрез пиктограми или символи, вместо с думи или числа, след като Комисията приеме мерки за прилагане по параграф 3 и съгласно с тези мерки за прилагане.

3. Комисията може да приема съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 46, параграф 2, подробни правила относно реда и условията за изразяване на едно или повече сведения чрез пиктограми или символи, вместо с думи или числа, като вземе предвид доказателства за еднаквото им възприемане от потребителите.

Член 10

Допълнителни задължителни данни за конкретни видове или категории храни

1. В допълнение към данните, изброени в член 9, параграф 1, в приложение III се определят допълнителни задължителни данни за конкретни видове и категории храни.

2. За да се осигури информация за потребителите по отношение на конкретни видове и категории храни и за да се вземат предвид техническият прогрес, научните постижения, опазването на здравето на потребителите и безопасното използване на дадена храна, Комисията може да изменя приложение III посредством делегирани актове в съответствие с член 49 и при спазване на условията, предвидени в членове 50, 51 и 52.

Член 11

Мерки и теглилки

Член 9 не засяга по-специфичните разпоредби на Съюза относно мерките и теглилките.

Член 12

Наличие и поставяне на задължителната информация за храните

1. Задължителната информация за храните е налична и лесно достъпна, в съответствие с настоящия регламент, за всички храни.

2. При предварително опакованите храни задължителната информация за храните се поставя директно на опаковката или на етикета, прикачен към нея.

3. За да се осигури възможност на потребителите да се ползват от други средства за предоставяне на задължителна информация за храните, по-добре адаптирани към някои задължителни данни, Комисията може, посредством делегирани актове в съответствие с член 49 и при спазване на условията, предвидени в членове 50 и 51, да предвиди правила за наличието на някои задължителни данни чрез средства, различни от опаковката или етикета.

4. За храна, която не е предварително опакована, се прилагат разпоредбите на член 42.

Член 13

Представяне на задължителните данни

1. Без да се засягат правилата, приети съгласно член 42, параграф 2, задължителната информация за храните се обозначава на видно място по такъв начин, че да бъде лесно видима, четлива и когато е необходимо — незаличима. Тази информация по никакъв начин не се скрива, затъмнява, отнема

или прекъсва от какъвто и да било текст или изображения или друг пречещ материал.

2. Без да се засягат специалните разпоредби на Съюза, приложими за определени храни по отношение на изискванията, посочени в член 9, параграф 1, букви а)–к), задължителните данни, изброени в член 9, параграф 1, когато са посочени на опаковката или на прикачения към нея етикет, се отпечатват на опаковката или на етикета с букви, с размер на шрифта, при който височината на буквата „x“ (x-height), както е определено в приложение IV, е по-голяма или равна на 1,2 mm. Задължителните данни се представят така, че да се осигури значителен контраст между печата и фона на етикета.

3. При опаковки или контейнери, чиято най-голяма повърхност е с площ по-малка от 60 cm², височината на буквата „x“ на посочения в параграф 2 шрифт е по-голяма или равна на 0,9 mm.

4. С цел да се осигури еднакво прилагане на параграф 2 от настоящия член, в съответствие с посочената в член 46, параграф 2 процедура по регулиране, Комисията може да приеме подробни правила за контраста между печата и фона на етикета.

5. За постигане на целите на настоящия регламент, Комисията определя посредством делегирани актове в съответствие с член 49 и при спазване на условията, предвидени в членове 50 и 51 допълнителни критерии за четливост освен посочените в параграф 2 от настоящия член.

Със същата цел като посочената в първа алинея Комисията може посредством делегирани актове в съответствие с член 49 и при спазване на условията, предвидени в членове 50 и 51 да разшири изискванията по параграф 6 от настоящия член, като включи в тях допълнителни задължителни данни за конкретни видове или категории храни.

6. Данните, изброени в член 9, параграф 1, букви а), д), е) и к), се поставят на едно и също зрительно поле.

7. Параграф 6 от настоящия член не се прилага в случаите, посочени в член 16, параграфи 1 и 2.

Член 14

Продажба от разстояние

1. Без да се засягат предвидените в член 9 изисквания за информация при предварително опаковани храни, предлагани за продажба чрез средства за комуникация от разстояние:

а) задължителната информация за храните с изключение на данните, предвидени в член 9, параграф 1, буква е), се предоставя преди сключване на договора за продажба и фигурира в материалите, придружаващи продажбите от разстояние, или се предоставя по друг подходящ начин, ясно посочен от стопанския субект в хранителната промишленост. При използване на други подходящи средства задължителната информация за храните се предоставя без стопанският субект в хранителната промишленост да иска от потребителите заплащането на допълнителни разходи;

б) всички задължителни данни са предоставени към момента на доставката.

2. За непредварително опаковани храни, предлагани за продажба чрез средства за комуникация от разстояние, изискваните съгласно член 42 данни се предоставят в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

3. Параграф 1, буква а) не се прилага за храни, предлагани за продажба посредством автомати за продажба или автоматизирани търговски обекти.

Член 15

Езикови изисквания

1. Без да се засяга член 9, параграф 2, задължителната информация за храните се предоставя на език, който е лесно-разбираем за потребителите от държавите-членки, в които се предлага на пазара храната.

2. В рамките на своята територия държавите-членки, в които се предлагат на пазара храните, могат да поставят като условие данните да се предоставят на един или повече от официалните езици на Съюза.

3. Параграфи 1 и 2 не изключват възможността данните да се посочват на няколко езика.

Член 16

Пропускане на определени задължителни данни

1. За стъклени бутилки, предназначени за повторна употреба, на които е поставена незаличима маркировка и поради тази причина нямат поставен етикет, пръстен или увивна лента, са задължителни единствено данните, изброени в член 9, параграф 1, букви а), в), д), е) и л).

2. За опаковки или контейнери, при които най-голямата повърхност е с площ по-малка от 10 cm², на опаковката или на етикета се предоставят задължително само данните, изброени в член 9, параграф 1, букви а), в), д) и е). Данните, посочени в член 9, параграф 1, буква б), се предоставят с други средства или при поискване от потребителя.

3. Без да се засягат останалите разпоредби на Съюза, съгласно които се изисква задължително обявяване на хранителната стойност, посоченото в член 9, параграф 1, буква л), обявяване не е задължително за храните, изброени в приложение V.

4. Без да се засягат останалите разпоредби на Съюза, съгласно които се изисква списък на съставките или задължително обявяване на хранителната стойност, посочените в член 9, параграф 1, букви б) и л), данни не са задължителни за:

а) вината, които попадат в обхвата на приложение XI б към Регламент (ЕО) № 1234/2007;

б) продукти, които попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 1601/91;

в) напитки подобни на посочените в букви а) и б) от настоящия параграф, които съдържат повече от 1,2 обемни процента алкохол, получен от ферментация на плодове или зеленчуци;

г) медовина;

д) всички видове бира и

е) спиртни напитки съгласно определението в член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 110/2008.

До ... (*) Комисията изготвя доклад относно прилагането на член 18 и член 29, параграф 1 за посочените в настоящия параграф продукти и относно това дали някои категории напитки следва да бъдат освободени, по-специално от изискването за предоставяне на информация за енергийната стойност, както и относно причините обосноваващи евентуално освобождаване, като се вземе предвид необходимостта от гарантиране на съгласуваност с други политики на Съюза, свързани с въпроса.

Комисията може да придружи този доклад със законодателно предложение за определяне на правилата за изготвяне на списък на съставките или задължително обявяване на хранителната стойност за тези продукти.

РАЗДЕЛ 2

Подробни разпоредби относно задължителните данни

Член 17

Наименование на храната

1. Наименованието на храната е нейното официално наименование. При липса на такова наименование наименованието на храната е нейното обичайно наименование или, ако не съществува обичайно наименование или обичайното наименование не се използва, се предоставя описателно наименование на храната.

2. В държавата-членка, в която се осъществява предлагането на пазара, се допуска използването на наименованието, под което продуктът е законно произведен и предлаган на пазара в държавата-членка на производство. Въпреки това, когато прилагането на останалите разпоредби на настоящия регламент, по-специално предвидените в член 9 разпоредби, не би позволило на потребителите в държавата-членка, в която се осъществява предлагането на пазара, да узнаят действителното естество на храната и да я отличат от храните, с които биха могли да я объркат, наименованието на храната се съпровожда от друга описателна информация, която се поставя в близост до наименованието на храната.

3. В изключителни случаи наименованието на храната в държавата-членка на производство не се използва в държавата-членка, в която се осъществява предлагането на пазара, когато обозначената с това наименование храна в държавата-членка на производство е толкова различна по отношение на своя състав или производство в сравнение с храната, която е позната под това наименование в държавата-членка, в която се осъществява предлагането на пазара, че параграф 2 е достатъчен, за да се гарантира правилно информиране на потребителите в държавата-членка, в която се осъществява предлагането на пазара.

4. Наименованието на храната не може да бъде заменено от запазена като интелектуална собственост марка, търговско наименование или популярно наименование.

(*) Пет години от влизането в сила на настоящия регламент.

5. Конкретните разпоредби относно наименованието на храната и данните, които я съпровождат, са предвидени в приложение VI.

Член 18

Списък на съставките

1. Списъкът на съставките се оглавява или предхожда от подходящо заглавие, което се състои от или включва думата „съставки“. Той включва всички съставки на храната, в низходящ ред на тежлото, както е отчетено по време на тяхната употреба при производството на храната.

2. Съставките се обозначават с конкретното им наименование, когато е приложимо, в съответствие с правилата, предвидени в член 17 и в приложение VI.

3. Всички съставки, които са налице под формата на специално създадени наноматериали, трябва ясно да се обозначават в списъка на съставките. Наименованията на тези съставки се придружават от думата „нано“ в скоби.

4. Техническите правила за прилагане на параграфи 1 и 2 от настоящия член са предвидени в приложение VII.

Член 19

Пропускане на списъка на съставките

1. Не се изисква списък на съставките за следните храни:

а) пресни плодове и зеленчуци, включително картофи, които не са били обелени, нарязани или обработени по подобен начин;

б) газирана вода, в чието описание се посочва обстоятелството, че е газирана;

в) ферментирал оцет, получен изключително от един основен продукт, при условие че не са добавяни други съставки;

г) сирене, масло, ферментирало мляко и сметана, към които не са били добавяни други съставки освен млечни продукти, ензими и култури на микроорганизми, които са основни за производството, или в случая на сирене, различно от прясно сирене и преработено сирене — необходимото количество сол за производството му;

д) храни, състоящи се само от една съставка, когато:

i) наименованието на храната е идентично с наименованието на съставката; или

ii) наименованието на храната позволява ясно идентифициране на естеството на съставката.

2. За да се вземе предвид значението за потребителя на списъка на съставките за конкретни видове или категории храни, Комисията може, в изключителни случаи, чрез делегирани актове в съответствие с член 49 и при спазване на

условията, установени в членове 50 и 51, да допълни параграф 1 от настоящия член, при условие че пропускането не води до неадекватно информиране на крайния потребител или заведенията за обществено хранене.

Член 20

Пропускане на съставни елементи на храни от списъка на съставките

Без да се засягат разпоредбите на член 21 в списъка на съставките не се изисква да бъдат включени следните съставни елементи на храни:

а) съставните елементи на съставка, които са били временно отделени при производствения процес и отново включени по-късно, но без да се надвишава първоначалното им съотношение;

б) добавки в храните и ензими в храните:

i) чието присъствие в дадена храна се дължи единствено на обстоятелството, че са се съдържали в една или повече съставки на тази храна, в съответствие с принципа на пренасянето, посочен в член 18, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 1333/2008, при условие че не изпълняват технологична функция в крайния продукт; или

ii) които се използват като спомагателни вещества;

в) носители и вещества, които не са добавки в храните, но се използват по същия начин и със същата цел като носителите, и които се използват в стриктно необходимите количества;

г) вещества, които не са добавки в храните, но се използват по същия начин и със същата цел като спомагателните вещества и все още присъстват в крайния продукт, макар и в променен вид;

д) вода:

i) когато водата се използва по време на производствения процес единствено за възстановяване на съставка, използвана в концентриран или изсушен вид; или

ii) в случай на течна среда, която обикновено не се консумира.

Член 21

Етикетиране на определени вещества или продукти, причиняващи алергии или непоносимост

1. Без да се засягат правилата, приети съгласно член 42, параграф 2, посочените в член 9, параграф 1, буква в) данни, се посочват в списъка на съставките в съответствие с установените в член 18, параграф 1 правила, с точно посочване на наименованието на веществото или продукта, включен в списъка в приложение II.

При липса на списък на съставките, посочването на определените в член 9, параграф 1, буква в), данни включва думата „съдържа“, последвана от наименованието на веществото или продукта, включен в списъка в приложение II.

Когато няколко съставки или спомагателни вещества в дадена храна са получени от едно единствено вещество или продукт, изброени в приложение II, етикетиранието указва ясно това за всяка съответна съставка или спомагателно вещество.

Не се изисква посочване на данните, определени в член 9, параграф 1, буква в) в случаите когато в наименованието на храната ясно се посочва въпросното вещество или продукт.

2. За да се осигури по-добра информация за потребителя и да се вземат предвид последните научни и технически познания, Комисията преразглежда системно и при необходимост актуализира списъка в приложение II посредством делегирани актове в съответствие с член 49 и при спазване на условията, установени в членове 50, 51 и 52.

Член 22

Посочване на количеството на съставките

1. Посочването на количеството на съставка или категория съставки, използвани в производството или приготвянето на храна, се изисква, когато съответната съставка или категория съставки:

- а) се появяват в наименованието на храната или обикновено се свързват от потребителя с това наименование; или
- б) се посочват открояващо се на етикета с думи, изображения или графики; или
- в) са съществени до степен, която характеризира храната и я отличава от продукти, с които може да бъде обърквана поради своето наименование или външен вид.

2. Техническите правила за прилагането на параграф 1, включително конкретни случаи, при които не се изисква посочване на количествата по отношение на някои съставки, са предвидени в приложение VIII.

Член 23

Нетно количество

1. Нетното количество на дадена храна се изразява чрез използване съответно на литри, сантиметри, милилитри, килограми или грамове:

- а) в единици за обем за течните продукти;
- б) в единици за маса за останалите продукти.

2. За да гарантира по-добро разбиране от страна на потребителя на информацията за храните върху етикетите, Комисията

може да определи за някои конкретни храни, чрез делегирани актове в съответствие с член 49 и при спазване на условията, установени в членове 50 и 51, начин за изразяване на нетното количество, различен от начина, уреден в параграф 1 от настоящия член.

3. Техническите правила за прилагането на параграф 1, включително конкретни случаи, при които не се изисква посочване на нетното количество, са предвидени в приложение IX.

Член 24

Срок на минимална трайност и срок на годност

1. За храните, които от микробиологична гледна точка са бързо развалящи се и по тази причина след кратък период от време могат да представляват непосредствена опасност за човешкото здраве, срокът на минимална трайност се заменя със срок на годност. След крайната дата на „срока на годност“ се счита, че дадена храна не отговаря на изискванията за безопасност в съответствие с член 14, параграфи 2—5 от Регламент (ЕО) № 178/2002.

2. Съответният срок се представя съгласно приложение X.

3. За да гарантира еднакво прилагане на начина на посочване на срока на минимална трайност съгласно приложение X, точка 1в, Комисията може да приеме правила за прилагане по този въпрос в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 46, параграф 2

Член 25

Страна на произход или място на произход

1. Настоящият член се прилага без да се засягат изискванията за етикетиранието, предвидени в специалните разпоредби на Съюза, по-специално Регламент (ЕО) № 509/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. относно селскостопански и хранителни продукти с традиционно специфичен характер⁽¹⁾ и Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни⁽²⁾.

2. Посочването на страната на произход или мястото на произход е задължително:

- а) когато липсата на посочване може да заблуди потребителя по отношение на истинската страна на произход или място на произход на храната, особено ако придружаващата я информация или етикетът като цяло предполагат, че тя произхожда от различна страна или място;
- б) за месо, което попада в обхвата на кодовете от Комбинираната номенклатура („КН“), посочени в приложение XI. Настоящата буква се прилага след приемането на правилата за прилагане, посочени в параграф 6.

⁽¹⁾ ОВ L 93, 31.3.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 93, 31.3.2006 г., стр. 12.

3. Когато страната на произход или мястото на произход на дадена храна е посочено и когато то не е същото като това на основната съставка:

- а) се посочва и страната на произход или мястото на произход на съответната основна съставка; или
- б) се посочва, че страната на произход или мястото на произход на основната съставка е различно от това на храната.

Настоящата буква се прилага след приемането на правилата за прилагане, посочени в параграф 6.

4. В рамките на пет години от датата на прилагане на параграф 2, буква б) Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, в който оценява задължителното посочване на страната или мястото на произход за посочените в същата точка продукти.

5. До ... (*) Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно задължителното посочване на страната на произход или мястото на произход за:

- а) видове месо, различни говеждото и от посочените в параграф 2, буква б);
- б) мляко;
- в) използвано като съставка на млечните продукти мляко;
- г) използвано като съставка месо;
- д) непреработени храни;
- е) продукти с една съставка;
- ж) съставки, които представляват над 50 % от дадена храна.

В тези доклади се отчита необходимостта от информиране на потребителя, приложимостта на предвиденото задължително посочване по първа алинея, както и анализ на разходите и ползите от въвеждането такива мерки, включително правното въздействие върху вътрешния пазар и въздействието върху международната търговия.

Комисията може да придружи тези доклади с предложения за изменение на съответните разпоредби на Съюза.

6. До ... (**) Комисията приема правила за прилагане по отношение на прилагането на параграф 2, буква б) от настоящия член и прилагането на параграф 3 от настоящия член в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 46, параграф 2.

Член 26

Указания за употреба

1. Указанията за употреба на дадена храна се посочват по начин, който позволява подходящата употреба на храната.

(*) Три години след влизането в сила на настоящия регламент.

(**) Две години след влизането в сила на настоящия регламент.

2. Комисията може да приема подробни правила относно прилагането на параграф 1 от настоящия член за определени храни в съответствие с посочената в член 46, параграф 2 процедура по регулиране.

Член 27

Алкохолно съдържание

1. Правилата за посочване на обемния процент алкохол, за продукти, класифицирани в КН под код 2204, са определени в специалните разпоредби на Съюза, приложими за тези продукти.

2. Действителният обемен процент алкохол на напитки, съдържащи повече от 1,2 обемни процента алкохол, различни от посочените в параграф 1 напитки, се посочва в съответствие с приложение XII.

РАЗДЕЛ 3

Обявяване на хранителната стойност

Член 28

Връзка с друго законодателство

1. Настоящият раздел не се прилага за храни, включени в обхвата на следните актове:

- а) Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки по отношение на хранителните добавки ⁽¹⁾;
- б) Директива 2009/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. относно експлоатацията и прилагането на пазара на натурални минерални води ⁽²⁾.

2. Настоящият раздел се прилага без да се засягат Директива 2009/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно храни, предназначени за специфична хранителна употреба ⁽³⁾, и специалните директиви, посочени в член 4, параграф 1 от същата директива.

Член 29

Съдържание

1. Задължителното обявяване на хранителната стойност включва следното:

- а) енергийна стойност и
- б) количества мазнини, наситени мастни киселини, въглехидрати, захари, белтък и сол.

⁽¹⁾ ОВ L 183, 12.7.2002 г., стр. 51.

⁽²⁾ ОВ L 164, 26.6.2009 г., стр. 45.

⁽³⁾ ОВ L 124, 20.5.2009 г., стр. 21.

Когато е целесъобразно в непосредствена близост до обявената хранителна стойност се поставя указание, че съдържанието на сол се дължи изключително на наличието на естествено съдържащ се в храната натрий.

2. Съдържанието на задължително обявената хранителна стойност, посочено в параграф 1, може да бъде допълнено с посочване на количествата на едно или повече от следните вещества:

- а) транс мастни киселини;
- б) мононенаситени мастни киселини;
- в) полиненаситени мастни киселини;
- г) полиоли;
- д) скорбяла;
- е) влакнини;
- ж) витамини или минерали, изброени в приложение XIII, част А, точка 1, и налични в значителни количества, както е определено в приложение XIII, част А, точка 2.

3. Когато при етикетирването на предварително опаковани храни се осигурява посоченото в параграф 1 задължително обявяване на хранителната стойност, върху етикета може да се повтори информацията за енергийната стойност и количеството мазнини, наситени мастни киселини, захари и сол.

4. Чрез дерогация от член 35, параграф 1 когато при етикетирването на продуктите, посочени в член 16, параграф 4, се осигурява обявяване на хранителната стойност, съдържанието на това обявяване може да се ограничи само до енергийната стойност.

5. Без да се засягат разпоредбите на член 42 и чрез дерогация от член 35, параграф 1, когато при етикетирването на продуктите, посочени в член 42, параграф 1, се осигурява обявяване на хранителната стойност, съдържанието на това обявяване може да се ограничи само до:

- а) енергийната стойност; или
- б) енергийната стойност и количеството мазнини, наситени мастни киселини, захари и сол.
- б. За да вземе предвид значението на данните, посочени в параграфи 2—5 от настоящия член, за информацията на потребителите, Комисията може, чрез делегирани актове, в съответствие с член 49 и при спазване на условията, установени в членове 50 и 51, да измени списъците в параграфи 2—5 от настоящия член, чрез добавяне или заличаване на данни.

Член 30

Изчисляване

1. Енергийната стойност се изчислява чрез използване на фактори на превръщане в приложение XIV.

2. Комисията може да приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 49 и при спазване на условията, установени в членове 50 и 51, фактори за превръщане за витамините и минералите, посочени в приложение XIII, част А, точка 1, с оглед точно изчисляване на съдържанието на тези витамини и минерали в храните. Тези фактори за превръщане се добавят в приложение XIV.

3. Енергийната стойност и количеството хранителни вещества, посочени в член 29, параграфи 1—5, отговарят на стойностите и количествата, съдържащи се в храната във вида, в който тя се продава.

Когато това е уместно, информацията може да се отнася за храната след приготвянето ѝ, при условие че са предоставени достатъчно подробни указания за приготвянето и информацията се отнася за храната във вида, в който е приготвена за консумация.

4. Според конкретния случай обявените стойности са средни стойности, основани на:

- а) анализ на храната, извършен от производителя;
- б) изчисление според известните или действителните средни стойности на използваните съставки; или
- в) изчисление според общоустановени и общоприети данни.

Комисията може да приеме, съгласно процедурата по регулиране посочена в член 46, параграф 2, подробни правила за еднаквото прилагане на настоящия параграф по отношение на точността на обявените стойности, например разликите между обявените стойност и стойностите, установени по време на официални проверки.

Член 31

Изразяване на количества в 100 g или в 100 ml

1. Енергийната стойност и количеството на хранителните вещества, посочени в член 29, параграфи 1—5, се изразяват като се използват мерните единици, изброени в приложение XV.

2. Енергийната стойност и количеството на хранителните вещества, посочени в член 29, параграфи 1—5, се изразяват чрез количество в 100 g или в 100 ml.

3. Когато това е предвидено, освен по формата на изразяване, посочена в параграф 2, обявяването на витамините и минералите, се изразява като процент от референтните количества за прием, посочени в приложение XIII, част А, точка 1, в 100 g или в 100ml.

4. Освен по формата на изразяване, посочена в параграф 2 от настоящия член, енергийната стойност и количествата хранителни вещества, посочени в член 29, параграфи 1, 3, 4 и 5, могат да бъдат изразени, когато е целесъобразно, като процент от референтните количества за прием, посочени в приложение XIII, част Б, в 100 g или в 100 ml.

Член 32

Изразяване в порции или в единици за консумация

1. В следните случаи енергийната стойност и количеството на хранителните вещества, посочени в член 29, параграфи 1—5, могат да бъдат изразени в порции и/или в единици за консумация, които лесно се разпознават от потребителя, при

условие че използваните порции или единици за консумация са количествено определени върху етикета и че е обявен броят на порциите или единиците за консумацията, които се съдържат в опаковката:

- а) в допълнение към формата на изразяване на количество в 100 g или в 100 ml, посочена в член 31, параграф 2;
- б) в допълнение към формата на изразяване на количество в 100 g или в 100 ml, посочена в член 31, параграф 3, за количеството на витамини и минерали;
- в) в допълнение към или вместо формата на изразяване на количество в 100 g или в 100 ml, посочена в член 31, параграф 4.

2. Чрез дерогация от член 31, параграф 2 в случаите, посочени в член 29, параграфи 3, 4 и 5, енергийната стойност и количеството на хранителните вещества и/или процентът от референтните количества за прием, предвидени в приложение XIII, част Б, могат да бъдат изразени само в порции или в единици за консумация.

3. Използваните порции или единици за консумация се посочват в непосредствена близост до обявените хранителни стойности.

4. За да гарантира еднакво прилагане на формата на изразяване на обявяването на хранителната стойност в порции или в единици за консумация и да предостави една и съща база за сравнение на потребителя, Комисията може, като вземе предвид реалното потребителско поведение, както и препоръките за хранителния режим, да приема правила относно изразяването в порции или в единици за консумация за определени категории храни в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 46, параграф 2.

Член 33

Представяне

1. Данните, посочени в член 29, параграфи 1 и 2, се включват в едно и също зрительно поле. Те се представят заедно в ясен формат и, когато е целесъобразно, в реда на представяне, предвиден в приложение XV.

2. Данните, посочени в член 29, параграфи 1 и 2, се представят в таблична форма с подравнени номера, ако пространството го позволява. Когато пространството не позволява такова подравняване, обявяването се представя в линейна форма.

3. Данните, посочени в член 29, параграф 3, могат да бъдат представени заедно:

- а) в зрительно поле, различно от посоченото в параграф 1 от настоящия член, и
 - б) във форма, различна от указаната в параграф 2 от настоящия член.
4. Данните, посочени в член 29, параграфи 4 и 5, могат да бъдат представени във форма, различна от указаната в параграф 2 от настоящия член.

5. В случай че енергийната стойност или количеството на хранителното (ите) вещество(а) в даден продукт са незначителни, информацията за тези елементи може да бъде заменена с израз като „Съдържа незначителни количества ...“, който се поставя в непосредствена близост до обявените хранителни стойности.

За да гарантира еднаквото прилагане на настоящия параграф, Комисията може, в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 46, параграф 2, да приема правила относно енергийната стойност и количеството на хранителните вещества, посочени в член 29, параграфи 1—5, които могат да се смятат за незначителни.

6. За да гарантира еднакво прилагане на формата на представяне на хранителната стойност съгласно форматите, посочени в параграфи 1—4 от настоящия член, Комисията може, в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 46, параграф 2, да приема правила за прилагане по този въпрос.

Член 34

Допълнителни форми на изразяване и представяне

1. В допълнение към формите на изразяване, посочени в член 31, параграфи 2 и 4 и член 32 и към представянето, посочено в член 33, параграф 2 енергийната стойност и количеството на хранителните вещества, посочени в член 29, параграфи 1—5, могат да бъдат изразени и чрез други форми на изразяване и/или представени в графична форма или освен с думи и числа със символи, при условие че са спазени следните изисквания:

- а) те не заблуждават потребителя, както е посочено в член 7;
- б) те са насочени към улесняване на разбирането от потребителя на приноса или значението на храната към енергийното или хранително съдържание на хранителния режим;
- в) те са подкрепени от доказателство за разбирането на такива форми на изразяване или представяне от средностатистическия потребител; и
- г) в случай на други форми на изразяване, те се основават или на хармонизирани референтни количества за прием, или при липса на такива — на общоприети научни препоръки относно приема на енергийни стойности или хранителни вещества.

2. Държавите-членки могат да препоръчат на стопанските субекти в хранителната промишленост да използват една или повече допълнителни форми на изразяване или представяне на обявената хранителна стойност, които те смятат, че най-добре изпълняват изискванията, определени в параграф 1 (букви а)—г). Държавите-членки предоставят на Комисията подробна информация за тези допълнителни форми на изразяване и представяне.

3. Държавите-членки осигуряват подходящо наблюдение и контрол на допълнителните форми на изразяване и представяне на обявената хранителна стойност, използвани на пазара на тяхната територия.

За да улеснят наблюдението и контрола на използваните допълнителни форми на изразяване и представяне държавите-членки могат да изискват от стопанските субекти в хранителната промишленост, които пускат на пазара на тяхна територия храни върху които фигурира такава информация, да уведомяват компетентните органи за използването на допълнителни форми на изразяване и представяне и да им представят съответните основания по отношение на изпълнението на изискванията, установени в параграф 1, букви а)–г). В такъв случай може да се изисква и информация относно прекратяването на използването на допълнителните форми на изразяване или представяне.

4. Комисията улеснява и организира обмяна на информация между държавите-членки, Комисията и заинтересованите страни по въпросите, свързани с използването на допълнителни форми на изразяване или представяне на обявената хранителна стойност.

5. До ... (*) Комисията, в контекста на натрупания опит, представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно използването на допълнителни форми на изразяване и представяне, тяхното въздействие на вътрешния пазар и доколко е препоръчително по-нататъшното хармонизиране на тези форми на изразяване и представяне. За тази цел държавите-членки предоставят на Комисията съответната информация относно използването на такива допълнителни форми на изразяване или представяне на пазара на тяхната територия. Комисията може да придружи този доклад с предложения за изменение на съответните разпоредби на Съюза.

6. За да гарантира еднаквото прилагане на настоящия член, в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 46, параграф 2, Комисията приема подробни правила относно прилагането на параграфи 1, 3 и 4 от настоящия член.

ГЛАВА V

ДОБРОВОЛНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ХРАНИТЕ

Член 35

Приложими изисквания

1. В случаите когато информацията за храните, посочена в членове 9 и 10, се предоставя на доброволен принцип, тази информация е в съответствие с изискванията, определени в глава IV, раздели 2 и 3 от настоящия регламент.

2. Предоставената на доброволен принцип информация за храните отговаря на следните изисквания:

- а) тя не заблуждава потребителя, както е посочено в член 7;
- б) тя е недвусмислена и не обърква потребителя;
- в) когато е уместно тя се основава на съответните научни данни.

(*) Осем години след влизането в сила на настоящия регламент.

3. Комисията може, в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 46, параграф 2, да приема правила за прилагане относно изпълнението на изискванията, посочени в параграф 2 от настоящия член за информация за храни, предоставена на доброволен принцип, относно евентуалното и непреднамерено наличие в храната на вещества или продукти, които могат да причинят алергии или непоносимост.

4. За да гарантира, че потребителите са подходящо информирани, когато доброволната информация за храните е предоставена от стопанските субекти в хранителната промишленост по различен начин, който би могъл да заблуди или обърка потребителите, Комисията може чрез делегирани актове в съответствие с член 49 и при спазване на условията, установени в членове 50 и 51, да предвиди допълнителни случаи на предоставяне на доброволна информация за храните, освен посочената в параграф 3 от настоящия член.

Член 36

Представяне

Доброволната информация за храните не се представя за сметка на разполагаемото пространство, предвидено за задължителната информация за храните.

ГЛАВА VI

НАЦИОНАЛНИ МЕРКИ

Article 37

Национални мерки

1. По отношение на въпросите, по които настоящият регламент предвижда конкретно хармонизиране, държавите-членки не могат да приемат, нито да запазват национални мерки, освен ако не са разрешени съгласно правото на Съюза. Тези национални мерки не създават пречки пред свободното движение на стоки.

2. Без да се засяга член 38, държавите-членки могат да приемат национални мерки по отношение на въпроси, по които настоящият регламент не предвижда конкретно хармонизиране, при условие че те не забраняват, не възпрепятстват и не ограничават свободното движение на стоки, които отговарят на изискванията на настоящия регламент.

Член 38

Национални мерки относно допълнителни задължителни данни

1. В допълнение към задължителните данни, посочени в член 9, параграф 1 и в член 10, държавите-членки могат, в съответствие с процедурата, определена в член 43, да приемат мерки, съгласно които се изискват допълнителни задължителни данни за конкретни видове или категории храни, на основание на поне една от следните причини:

- а) опазване на общественото здраве;
- б) защита на потребителите;
- в) предотвратяване на измама;

г) защита на правата върху индустриалната и търговска собственост, указания за произход, регистрирано наименование за произход и предотвратяване на нелоялна конкуренция.

2. Посредством параграф 1 държавите-членки могат да въведат мерки относно задължителното посочване на страната на произход или мястото на произход на храните, само когато има доказана връзка между някои качества на храната и нейния произход. Когато такива мерки се нотифицират на Комисията, държавите-членки предоставят доказателства, че по-голямата част от потребителите придават голямо значение на предоставянето на тази информация.

Член 39

Мляко и млечни продукти

Държавите-членки могат да приемат мерки като дерогация от член 9, параграф 1 и член 10, параграф 1, за мляко и млечни продукти, предлагани в стъклени бутилки, предназначени за повторна употреба.

Държавите-членки незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки.

Член 40

Алкохолни напитки

До приемането на разпоредбите на Съюза, посочени в член 16, параграф 4, държавите-членки могат да запазят националните си мерки за изброяване на съставките в случаите на напитки, които съдържат повече от 1,2 обемни процента алкохол.

Член 41

Изразяване на нетното количество

При липса на разпоредби на Съюза, посочени в член 23, параграф 2 относно изразяването на нетното количество за конкретни храни по начин, различен от предвидения в член 23, параграф 1, държавите-членки могат да запазят националните си мерки, приети преди ... (*).

До ... (**) държавите-членки информират Комисията за такива национални мерки. Комисията уведомява съответно останалите държави-членки.

Член 42

Национални мерки относно предварително опаковани храни

1. Когато храните се предлагат за продажба на краен потребител или на заведение за обществено хранене без предварително опаковане, или когато храните са опаковани в

търговските помещения по искане на потребителя или са предварително опаковани за директна продажба,

а) предоставянето на данните, посочени в член 9, параграф 1, буква в), е задължително;

б) предоставянето на други данни, посочени в членове 9 и 10, не е задължително, освен ако държавите-членки не приемат мерки, с които се въвежда изискване за предоставяне на някои или на всички данни или на елементи от тях.

2. Държавите-членки могат да приемат мерки за начините, по които се предоставят данните или елементите от тях, посочени в параграф 1, и, при необходимост, за формата им на изразяване и представяне.

3. Държавите-членки незабавно съобщават на Комисията текста на мерките, посочени в параграф 1, буква б) и параграф 2.

Член 43

Процедура по нотифициране

1. При позоваване на настоящия член държавите-членки, които смятат за необходимо да приемат ново законодателство в областта на информацията за храните, нотифицират предварително Комисията и останалите държави-членки за предвидените мерки и представят причините, които ги обосновават.

2. Комисията се консултира с Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, създаден с член 58, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 178/2002, ако смята, че подобна консултация е полезна, или ако държавата-членка е поискала това.

3. Заинтересованата държава-членка, която смята за необходимо да приеме ново законодателство в областта на информацията за храните, може да предприеме предвидените мерки не по-рано от три месеца след нотифицирането по параграф 1, при условие че не е получила отрицателно становище от Комисията.

4. Ако становището на Комисията е отрицателно и преди изтичането на срока, посочен в параграф 3 от настоящия член, Комисията започва процедурата по регулиране, предвидена в член 46, параграф 2, с оглед да установи дали предвидените мерки могат да се приложат, чрез внасянето на съответни изменения, ако е необходимо.

5. Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. установява процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество⁽¹⁾ не се прилага по отношение на мерките, които попадат в обхвата на процедурата по нотифициране, определена в настоящия член.

(*) Датата на влизане в сила на настоящия регламент.

(**) Три години след влизането в сила на настоящия регламент.

(1) ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37.

ГЛАВА VII

**РАЗПОРЕДБИ ЗА ПРИЛАГАНЕ, ИЗМЕНЕНИЕ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ
РАЗПОРЕДБИ**

Член 44

Изменения на приложенията

За да се вземат предвид техническият прогрес, научното развитие, здравето на потребителите или потребностите на потребителите от информация и съгласно разпоредбите на член 10, параграф 2 и в член 21 параграф 2, относно измененията на приложения II и III, Комисията може чрез делегирани актове в съответствие с член 49 и при спазване на условията, установени в членове 50 и 51, да изменя приложенията към настоящия регламент.

Член 45

Преходен период за мерките за прилагане или делегираните актове и дата на прилагането им

1. Без да се засяга параграф 2 от настоящия член, при упражняване на правомощията, които са ѝ предоставени с настоящия регламент, за приемането на мерки в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 46, параграф 2, или чрез делегирани актове в съответствие с членове 49—52, Комисията:

а) определя подходящ преходен период за прилагане на новите мерки, по време на който на пазара могат да бъдат пускани храни с етикети, които не съответстват на новите мерки, и след който наличните количества от такива храни, пуснати на пазара преди края на преходния период, могат да продължат да бъдат продавани до изчерпването им; и

б) гарантира прилагането на тези мерки от 1 април на календарната година.

2. Параграф 1 не се прилага при спешни случаи, когато целта на мерките, посочени същия параграф, е опазването на човешкото здраве.

Член 46

Комитет

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

Срокът предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО се определя на три месеца.

Член 47

Изменения на Регламент (ЕО) № 1924/2006

В член 7 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 първа и втора алинея се заменят със следното:

„Етикетирането на хранителната информация на продукти, за които е представена хранителна и/или здравна претенция, е задължително, с изключение на общата реклама. Инфор-

мацията, която трябва да се предостави, включва данните, посочени в член 29, параграф 1 от Регламент (ЕО) № .../2011 на Европейския парламент и на Съвета от ... за предоставянето на потребителите на информация за храните (*). Когато е представена хранителна и/или здравна претенция за хранително вещество, посочено в член 29, параграф 2 от Регламент (ЕО) № .../2011, количеството на това хранително вещество се обявява в съответствие с членове 30—33 от същия регламент.

Количеството(ата) от веществото(ата), за което(които) се отнася дадена хранителна или здравна претенция и което(които) не присъства(т) при етикетирането на хранителната информация, се обявява(т) в същото зрително поле, в което се обявява за хранителната информация, и се изразява(т) в съответствие с членове 30, 31 и 32 от Регламент (ЕО) № .../2011. Мерните единици, които се използват, за да се изрази количеството вещество, са подходящи за съответните отделни вещества.

(*) ОВ L ...“

Член 48

Изменения на Регламент (ЕО) № 1925/2006

Член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1925/2006 се заменя със следното:

„3. Етикетирането на хранителната информация е задължително за продуктите, в които са били вложени витамини и минерали и които попадат в обхвата на настоящия регламент. Информацията, която трябва да се предостави, включва данните, посочени в член 29, параграф 1 от Регламент (ЕО) № .../2011 на Европейския парламент и на Съвета от ... за предоставянето на потребителите на информация за храните (*), както и общите количества от вложените витамини и минерали, които се съдържат в храната.

(*) ОВ L ...“

Член 49

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове, посочени в член 10, параграф 2, член 12, параграф 3, член 13, параграф 5, член 19, параграф 2, член 21, параграф 2, член 23, параграф 2, член 29, параграф 6, член 30, параграф 2, член 35, параграф 4 и член 44, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от ... (*). Комисията изготвя доклад относно делегираното правомощие най-късно шест месеца преди края на петгодишния срок. Делегирането на правомощието се удължава автоматично за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не го оттеглят в съответствие с член 50.

2. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира едновременно Европейския парламент и Съвета за него.

(*) Датата на влизане в сила на настоящия регламент.

3. Правомощието да приема делегирани актове се предоставят на Комисията при условията, предвидени в членове 50 и 51.

4. Когато, в случай на възникване на нов сериозен риск за човешкото здраве, императивните съображения за спешност налагат това, предвидената в член 52 процедура се прилага за делегираните актове, приети съгласно член 10, параграф 2 и член 21, параграф 2.

Член 50

Оттегляне на делегирането

1. Правомощието за приемане на делегирани актове, посочено в член 10, параграф 2, член 12, параграф 3, член 13, параграф 5, член 19, параграф 2, член 21, параграф 2, член 23, параграф 2, член 29, параграф 6, член 30, параграф 2, член 35, параграф 4 и член 44, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или Съвета.

2. Институцията, започнала вътрешна процедура за вземане на решение дали да оттегли делегирането на правомощие, полага усилия да информира другата институция и Комисията в разумен срок преди вземането на окончателно решение, като посочва делегираното правомощие, което може да бъде оттеглено, както и евентуалните причини за оттеглянето.

3. С решението за оттегляне се прекратява делегирането на правомощията, посочени в същото решение. То поражда действие незабавно или на посочена в него по-късна дата. Решението за оттегляне не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила. То се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 51

Възражения срещу делегирани актове

1. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в срок от два месеца от датата на нотификацията.

По инициатива на Европейския парламент или Съвета този срок се удължава с два месеца.

2. Ако към момента на изтичането на срока, посочен в параграф 1, нито Европейският парламент, нито Съветът не е възразил срещу делегирания акт, той се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на посочената в него дата.

Делегираният акт може да бъде публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на този срок, ако Европейският парламент и Съветът са информирали Комисията за намерението си да не правят възражения.

3. Ако Европейският парламент или Съветът възразят срещу делегиран акт в срока, посочен в параграф 1, той не влиза в сила. Институцията, която възразява срещу делегирания акт, посочва причините за това.

Член 52

Процедура по спешност

1. Делегирани актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат, докато не бъде направено възражение в съответствие с параграф 3.

2. В нотификацията до Европейския парламент и до Съвета за делегиран акт, приет съгласно настоящия член, се посочват причините за използване на процедурата по спешност.

3. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт, приет съгласно настоящия член, в съответствие с процедурата, посочена в член 51. В този случай актът престава да се прилага. Институцията, която възразява срещу такъв делегиран акт, посочва причините за това.

Член 53

Отмяна

1. Директиви 87/250/ЕИО, 90/496/ЕИО, 1999/10/ЕО, 2000/13/ЕО, 2002/67/ЕО, 2008/5/ЕО и Регламент (ЕО) № 608/2004 се отменят, считано от ... (*).

2. Позоваванията на отменените актове се считат за позовавания на настоящия регламент.

Член 54

Преходни мерки

1. Храните, пуснати на пазара или етикетирани преди ... (**), които не отговарят на изискванията на настоящия регламент, могат да бъдат предлагани на пазара до изчерпване на наличностите.

Храните, пуснати на пазара или етикетирани преди ... (***), които не отговарят на изискванията, установени в член 9, параграф 1, точка 1, могат да бъдат предлагани на пазара до изчерпване на наличностите.

2. Между ... (**) и ... (***) когато обявяването на хранителната стойност е доброволно, то съответства на членове 29—34.

3. Чрез дерогация от Директива 90/496/ЕИО, от член 7 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 и от член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1925/2006 храните, етикетирани в съответствие с членове 29—34 от настоящия регламент, могат да бъдат пускани на пазара преди ... (**).

(*) Три години след влизане в сила на настоящия регламент.

(**) Първия ден от месеца, три години след влизане в сила на настоящия регламент.

(***) Първия ден от месеца, пет години след влизане в сила на настоящия регламент.

Член 55

Влизане в сила и дата на прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от ... (*), с изключение на член 9, параграф 1, точка 1, която се прилага от ... (**)

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в ...

За Европейския парламент
Председател

...

За Съвета
Председател

...

(*) Първия ден от месеца, три години след влизане в сила на настоящия регламент.

(**) Първия ден от месеца, пет години след влизане в сила на настоящия регламент.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СПЕЦИФИЧНИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ

посочени в член 2, параграф 4

1. „обявяване на хранителната стойност“ или „етикетиране на хранителна информация“ означава информация, състояща се от:
 - а) енергийната стойност; или
 - б) енергийната стойност и едно или повече от следните хранителни вещества и техните специално посочени компоненти:
 - мазнини (наситени мастни киселини, транс мастни киселини, мононенаситени мастни киселини, полиненаситени мастни киселини);
 - въглехидрати (захари, полиоли, скорбяла),
 - сол;
 - влакнини;
 - белтъци;
 - всички витамини или минерали, изброени в приложение XIII, част А, точка 1 и налични в значителни количества, определени в приложение XIII, част А, точка 2.
2. „мазнини“ означава общите липиди, включително фосфолипидите;
3. „наситени мастни киселини“ означава мастни киселини без двойна връзка;
4. „транс мастни киселини“ означава мастни киселини, съдържащи най-малко една несвързана (по-точно прекъсната от поне една метиленова група) въглерод-въглерод двойна връзка в транс-конфигурацията;
5. „мононенаситени мастни киселини“ означава мастни киселини с една цис-двойна връзка;
6. „полиненаситени мастни киселини“ означава мастни киселини с две или повече цис, цис-двойни връзки, разделени от метиленова група;
7. „въглехидрати“ означава всеки въглехидрат, който се метаболизира от човека, включително полиоли;
8. „захари“ означава всички монозахариди и дизахариди, които присъстват в храната, с изключение на полиолите;
9. „полиоли“ означава алкохоли, съдържащи повече от две хидроксилни групи;
10. „белтък“ означава съдържанието на белтък, изчислено с помощта на формулата:
белтък = общ азот по Kjeldahl \times 6,25;
11. „сол“ означава съдържанието на сол, изчислено с помощта на формулата: сол = натрий \times 2,5;
12. „влакнини“ означава въглехидратни полимери, съставени от три или повече мономерни единици, които не подлежат на смилане, нито на абсорбиране от тънките черва на човека и спадат към следните категории:
 - ядивни въглехидратни полимери, естествено съдържащи се в храната във вида, в който се консумира;
 - ядивни въглехидратни полимери, получени от хранителни суровини по физичен, ензимен или химичен път, които оказват благоприятно физиологично въздействие, доказано от общоприети научни данни;
 - ядивни синтетични въглехидратни полимери, които оказват благоприятно физиологично въздействие, доказано от общоприети научни данни;
13. „средна стойност“ означава стойността, която най-точно представлява количеството хранително вещество, съдържащо се в дадена храна, и съобразена със сезонните колебания, начини на консумация и други фактори, които могат да предизвикат колебания в действителната стойност.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ВЕЩЕСТВА ИЛИ ПРОДУКТИ, ПРИЧИНЯВАЩИ АЛЕРГИИ ИЛИ НЕПОНОСИМОСТ

1. Зърнени култури, съдържащи глутен, а именно: пшеница, ръж, ечемик, овес, шпелта (вид пшеница), камут (вид едра твърда пшеница) или техни хибридни сортове, както и продукти от тях, с изключение на:
 - а) глюкозен сироп на пшенична основа, включително декстроза ⁽¹⁾;
 - б) малтодекстрини на пшенична основа ⁽¹⁾;
 - в) глюкозен сироп на ечемична основа;
 - г) зърнени култури, използвани за производство на алкохолни дестилати, включително етилов алкохол от селскостопански произход;
2. Ракообразни и продукти от тях;
3. Яйца и продукти от тях.
4. Риба и рибни продукти, с изключение на:
 - а) рибен желатин, използван като носител на витамини или каротиноидни препарати;
 - б) рибен желатин или рибен клей, използван като подобряващ агент в бира и вино;
5. Фъстъци и продукти от тях;
6. Соя и соеви продукти, с изключение на:
 - а) напълно рафинирани соево масло и мазнина ⁽¹⁾;
 - б) натурални смесени токофероли (Е306), натурален D-алфа токоферол, натурален D-алфа токоферол ацетат, натурален D-алфа токоферол сукцинат от соеви източници;
 - в) фитостероли и фитостеролови естери от растителни масла, получени от соеви източници;
 - г) растителен станолев естер, произведен от стероли на растителни масла от соеви източници;
7. Мляко и млечни продукти (включително лактоза), с изключение на:
 - а) суроватка, използвана за производство на алкохолни дестилати, включително етилов алкохол от селскостопански произход;
 - б) лактитол;
8. Ядки, а именно: бадеми (*Amygdalus communis* L.), лешници (*Corylus avellana*), орехи (*Juglans regia*), кашу (*Anacardium occidentale*), пеканови ядки (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K.Koch), бразилски орехи (*Bertholletia excelsa*), шамфъстък (*Pistacia vera*), орехи макадамия и орехи Куинсленд (*Macadamia ternifolia*) и продукти от тях, с изключение на ядки, използвани за производство на алкохолни дестилати, включително етилов алкохол от селскостопански произход;
9. Целина и продукти от нея;
10. Синап и продукти от него;
11. Сусамово семе и продукти от него;

⁽¹⁾ Както и продуктите от тях, доколкото процесът, който те са претърпели, няма вероятност да увеличи нивото на алергенност, определено от Органа, отговорен за съответния продукт, от който те произхождат.

-
12. Серен диоксид и сулфити с концентрация над 10 mg/kg или 10 mg/litre, изразени под формата на общ SO₂, който следва да се изчисли за продуктите, предлагани готови за консумация или върнати към първоначално състояние съгласно указанията на производителя;
 13. Лупина и продукти от нея;
 14. Мекотели и продукти от тях.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ХРАНИ, ЗА КОИТО ЕТИКЕТИРАНЕТО ТРЯБВА ДА СЪДЪРЖА ДОПЪЛНИТЕЛНИ ДАННИ

Вид или категория храна	Данни
1. Храни, опаковани с определени газове	
1.1 Храни, чиято трайност е удължена посредством опаковъчни газове, разрешени съгласно Регламент (ЕО) № 1333/2008	„Опаковани в защитна атмосфера“.
2. Храни, съдържащи подсладители	
2.1 Храни, съдържащи подсладител или подсладители, разрешени съгласно Регламент (ЕО) № 1333/2008	„с подсладител(и)“, това обозначение съпровожда наименованието на храната.
2.2 Храни, съдържащи както добавена захар или захари, така и подсладител или подсладители, разрешени съгласно Регламент (ЕО) № 1333/2008	„с захар(и) и подсладител(и)“, това обозначение съпровожда наименованието на храната.
2.3 Храни, съдържащи аспартам/аспартам-ацесулфамова сол, разрешени съгласно Регламент (ЕО) № 1333/2008	„съдържа източник на фенилаланин“.
2.4 Храни, съдържащи над 10 % добавени полиоли, разрешени съгласно Регламент (ЕО) № 1333/2008	„прекомерната консумация може да предизвика слабителен ефект“.
3. Храни, съдържащи глициризинова киселина или нейната амониева сол	
3.1 Захарни изделия или напитки, съдържащи глициризинова киселина или нейната амониева сол поради добавянето на самото(ите) вещество(а) или на растението сладък корен (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) в концентрация 100 mg/kg или 10 mg/l, или по-висока.	Непосредствено след списъка на съставките се добавя обозначението „съдържа сладък корен“, освен ако терминът „сладък корен“ не е вече включен в списъка на съставките или в наименованието на храната. При липса на списък на съставките посоченото обозначение съпровожда наименованието на храната.
3.2 Захарни изделия, съдържащи глициризинова киселина или нейната амониева сол поради добавянето на самото(ите) вещество(а) или на растението сладък корен (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) в концентрация 4 g/kg или по-висока.	Непосредствено след списъка на съставките се добавя обозначението „съдържа сладък корен — лицата, страдащи от хипертония следва да избягват прекомерната консумация“. При липса на списък на съставките посоченото обозначение съпровожда наименованието на храната.
3.3 Напитки, съдържащи глициризинова киселина или нейната амониева сол поради добавянето на самото(ите) вещество(а) или на растението сладък корен (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) в концентрация 50 mg/l или по-висока, или — при напитки, съдържащи повече от 1,2 обемни процента алкохол — в концентрация 300 mg/l или по-висока ⁽¹⁾ .	Непосредствено след списъка на съставките се добавя обозначението „съдържа сладък корен — лицата, страдащи от хипертония следва да избягват прекомерната консумация“. При липса на списък на съставките посоченото обозначение съпровожда наименованието на храната.
4. Напитки с високо съдържание на кофеин или храни с добавен кофеин	
4.1 Напитки, с изключение на тези на основата на кафе, чай или екстракти от кафе или чай, когато наименованието на храната включва термина „кафе“ или „чай“, които: — са предназначени за консумация без модификация и съдържат кофеин, независимо от източника му, в количество по-голямо от 150 mg/l, или — са в концентриран или изсушен вид и след възстановяване съдържат кофеин, независимо от източника му, в количество по-голямо от 150 mg/l	„Високо съдържание на кофеин. Не се препоръчва за деца и бременни жени.“ в същото зрительно поле, в което се съдържа наименованието на напитката, следвано от посочено в скоби съдържание на кофеин, изразено в mg в 100 ml, в съответствие с член 13, параграф 1 от настоящия регламент.

Вид или категория храна	Данни
4.2 Храни, различни от посочените в точка 4.1, в които кофеинът е добавен с хранителна или физиологична цел.	„Добавен кофеин. Не се препоръчва за деца и бременни жени.“ в същото зрително поле, в което се съдържа наименованието на продукта, следвано от посочено в скоби съдържание на кофеин, изразено в mg в 100 g/ml, в съответствие с член 13, параграф 1 от настоящия регламент. В случай на хранителни добавки съдържанието на кофеин се изразява върху етикета в порции като препоръчителна дневна доза.

5. Храни с добавени фитостероли, фитостеролови естери, фитостаноли или фитостанолови естери

5.1 Храни или хранителни съставки с добавени фитостероли, фитостеролови естери, фитостаноли или фитостанолови естери	<p>(1) „с добавени растителни стероли“ или „с добавени растителни станоли“ в същото зрително поле, в което се съдържа наименованието на храната;</p> <p>(2) количеството добавени фитостероли, фитостеролови естери, фитостаноли или фитостанолови естери в съдържанието (изразено в % или като g свободни растителни стероли/свободни станоли на 100 g или 100 ml продукт) се указва в списъка на съставките;</p> <p>(3) обозначение, че храната е предназначена изключително за хора, които се стремят към понижаване на нивото на холестерол в кръвта;</p> <p>(4) обозначение, че лицата, приемащи медикаменти за понижаване на нивото на холестерол, следва да консумират продукта само под лекарско наблюдение;</p> <p>(5) ясно видимо обозначение, че храната може да не е подходяща за бременни или кърмещи жени и деца под пет години;</p> <p>(6) препоръка, че храната следва да се използва като част от балансиран и разнообразен хранителен режим, включващ редовна консумация на плодове и зеленчуци с оглед поддържане нивото на каротеноиди;</p> <p>(7) обозначение, че консумацията на повече от 3 g дневно добавени растителни стероли/растителни станоли следва да се избягва в същото зрително поле като обозначението, което се изисква съгласно точка 3 по-горе;</p> <p>(8) определяне на порция от съответната храна или хранителна съставка (за предпочитане в g или ml) с количеството растителни стероли/растителни станоли, съдържащи се във всяка порция.</p>
--	--

(¹) Нивото се прилага за продукти, предлагани за директна консумация, или за продукти, възстановени до готовия им за консумация вид съгласно указанията на производителя.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ЗА ВИСОЧИНА НА БУКВАТА „x“ (x-HEIGHT)

Височина на буквата „x“ (x-Height)

Легенда

1	Линия на горното камшиче
2	Линия на главните букви
3	Средна линия
4	Основна линия
5	Линия на долното камшиче
6	Височина на буквата „x“
7	Размер на шрифта

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ХРАНИ, ОСВОБОДЕНИ ОТ ИЗИСКВАНЕТО ЗА ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ОБЯВЯВАНЕ НА ХРАНИТЕЛНАТА СТОЙНОСТ

1. Непреработени продукти, които съдържат само една съставка или категория съставки;
2. Преработени продукти, чиято единствена преработка се състои в зреене и които съдържат само една съставка или категория съставки;
3. Води, предназначени за консумация от човека, включително води, при които единствените добавени съставки са въглероден диоксид и/или ароматизанти;
4. Билки, подправки или смеси от тях;
5. Сол и заместители на солта;
6. Трапезни подсладители;
7. Продукти, включени в обхвата на Директива 1999/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 февруари 1999 г. относно екстрактите от кафе и екстрактите от цикория ⁽¹⁾, мляно кафе или кафе на зърна и мляно безкофеиново кафе или безкофеиново кафе на зърна;
8. Билкови и плодови отвари, чай, безкофеинов чай, инстантен или разтворим чай или екстракт от чай, безкофеинов инстантен или разтворим чай или екстракт от чай, които не съдържат други добавени съставки освен ароматизанти, които не изменят хранителната стойност на чая;
9. Ферментирал оцет и заместители на оцет, включително оцет, чиито единствени добавени съставки са ароматизанти;
10. Ароматизанти;
11. Добавки в храните;
12. Спомагателни вещества;
13. Ензими в храните;
14. Желатин;
15. Сгъстяващи вещества за мармалади;
16. Мая;
17. Дъвки;
18. Храни в опаковки или контейнери, чиято най-голяма повърхност е с площ по-малка от 25 cm²;
19. Храни, доставяни директно от производителя в малки количества от продукта на крайния потребител или на местен търговец на дребно, снабдяващ директно крайния потребител.

⁽¹⁾ ОВ L 66, 13.3.1999 г., стр. 26.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

НАИМЕНОВАНИЕ НА ХРАНИТЕ И СПЕЦИФИЧНИ СЪПРОВОЖДАЩИ ДАННИ

ЧАСТ А — ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ДАННИ, СЪПРОВОЖДАЩИ НАИМЕНОВАНИЕТО НА ХРАНАТА

1. Наименованието на храната включва или се съпровожда от данни относно физичното състояние на храната или специфичната обработка, на която е била подложена (например на прах, лиофилизирана, бързо замразена, концентрирана, пушена) във всички случаи, когато пропускането на тази информация може да заблуди купувача.
2. При храни, които са били замразени преди продажбата и които се продават размразени, наименованието на храната се придружава от обозначение „размразена“.
3. Храните, обработени с йонизиращо лъчение, съдържат едно от следните обозначения:
„облъчена“ или „обработена с йонизиращо лъчение“ и други обозначения съгласно посоченото в Директива 1999/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 февруари 1999 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно храните и хранителните съставки, които са обработени с йонизиращо лъчение ⁽¹⁾.
4. При храни, в които компонент или съставка, които според очакванията на потребителите са естествено присъстващи или обичайно използвани, са заменени с различен компонент или съставка, върху етикета фигурира, освен списъкът на съставките, ясно обозначение на компонента или съставката, които са използвани като частични или пълни заместители.

ЧАСТ Б — СПЕЦИФИЧНИ ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО ОБОЗНАЧЕНИЕТО „МЛЯНО МЕСО“

1. Критерии за състава, проверявани въз основа на средни дневни стойности:

	Съдържание на мазнини	Съотношение колаген/месен протеин ⁽¹⁾
— нетлъсто мляно месо	≤ 7 %	≤ 12 %
— чисто говеждо мляно месо	≤ 20 %	≤ 15 %
— мляно месо, което съдържа свинско месо	≤ 30 %	≤ 18 %
— мляно месо от други видове	≤ 25 %	≤ 15 %

⁽¹⁾ Съотношението колаген/месен протеин се изразява като процентно съдържание на колаген в месния протеин. Под съдържание на колаген се разбира съдържанието на хидроксипролин, умножено с коефициент 8.

2. В допълнение към изискванията, установени в приложение III, раздел V, глава IV към Регламент (ЕО) № 853/2004, на етикета се изписва следният израз:
— „процентно съдържание на мазнини ≤ ... %“;
— „съотношение колаген/месен протеин ≤ ... %“;
3. Държавите-членки могат да разрешат пускане на техните национални пазари на мляно месо, което не отговаря на критериите, определени в точка 1 от настоящата част, под национална марка, която не може да бъде обвъркана с марките, предвидени в член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 853/2004.

⁽¹⁾ ОВ L 66, 13.3.1999 г., стр. 16.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ПОСОЧВАНЕ И ОБОЗНАЧАВАНЕ НА СЪСТАВКИТЕ

ЧАСТ А — СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ПОСОЧВАНЕТО НА СЪСТАВКИ В НИЗХОДЯЩ РЕД СПОРЕД ТЕГЛОТО

Категория съставки	Разпоредби относно посочването според теглото
1. Добавена вода и летливи продукти	Изброяват се по реда на теглото им в крайния продукт. Количеството вода, добавена като съставка в храната, се изчислява като от общото количество на крайния продукт се извади общото количество на останалите използвани съставки. Това количество не е необходимо да се отчита, ако не превишава 5 % от теглото на крайния продукт. Тази дерогация не се прилага за непреработени храни.
2. Съставки, използвани в концентриран или дехидриран вид и възстановени в момента на производство	Могат да бъдат изброени по реда на теглото им, измерено преди концентриране или дехидратиране.
3. Съставки, използвани в концентрирани или дехидрирани храни, предназначени за възстановяване чрез добавяне на вода	Могат бъдат изброени по реда на съотношението във възстановения продукт, при условие че списъкът на съставките се съпровожда от израз като „съставки на възстановения продукт“ или „съставки на готовия продукт“.
4. Плодове, зеленчуци или гъби, от които нито един от продуктите не преобладава значително по отношение на теглото и които се използват в съотношения, които могат да варират, използвани в смеси като съставки на храни	Могат да бъдат групирани в списъка на съставките под обозначението „плодове“, „зеленчуци“ или „гъби“, следвано от изреча „в променливо съотношение“, непосредствено последвано от списък на съдържащите се плодове, зеленчуци или гъби. В такива случаи сместа се включва в списъка на съставките в съответствие с член 18, параграф 1 въз основа на общото тегло на съдържащите се плодове, зеленчуци или гъби.
5. Смеси от подправки или билки, при които нито един от продуктите не преобладава значително в съотношение според теглото	Могат да бъдат изброени в различен ред, при условие че списъкът на съставките се придружава от израз като „в променливо съотношение“.
6. Съставки, съставляващи по-малко от 2 % от крайния продукт	Могат да бъдат изброени в различен ред след останалите съставки.
7. Съставки, които са подобни или взаимозаменяеми и могат да бъдат използвани в производството или приготвянето на храна, без да се променят нейният състав, естество или възприемана стойност, и доколкото тези съставки съставляват по-малко от 2 % от крайния продукт	Могат да бъдат посочени в списъка на съставките чрез изреча „съдържа ... и/или ...“, когато поне една от не повече от две съставки се съдържа в крайния продукт. Тази разпоредба не се прилага по отношение на добавките в храните или съставките, изброени в част В от настоящото приложение, нито по отношение на веществата или продуктите, изброени в приложение II, които причиняват алергии или непоносимост.

ЧАСТ Б — ОБОЗНАЧАВАНЕ НА НЯКОИ СЪСТАВКИ ЧРЕЗ НАИМЕНОВАНИЕТО НА КАТЕГОРИЯТА ВМЕСТО С КОНКРЕТНО НАИМЕНОВАНИЕ

Без да се засягат разпоредбите на член 21, съставките, които принадлежат към една от категориите храни, изброени по-долу и съдържащи се в състава на други храни, могат да бъдат обозначени с наименованието на категорията, вместо с конкретното наименование.

Определяне на категория храни	Обозначение
1. Рафинирани масла, различни от маслиново масло	„Масло“ наред с — прилагателното „растителни“ или „от животински произход“ според случая, или — посочване на специфичния им растителен или животински произход

Определяне на категория храни	Обозначение
	Прилагателното напълно или частично хидрогенирано, според случая, трябва да съпровожда обозначението хидрогенирано масло, освен ако количеството наситени мастни киселини и транс мастни киселини не е включено в обявената хранителна стойност.
2. Рафинирани мазнини	„Мазнини“ наред с — прилагателното „растителни“ или „от животински произход“ според случая, или — посочване на специфичния им растителен или животински произход Прилагателното напълно или частично хидрогенирана, според случая, трябва да съпровожда обозначението хидрогенирана мазнина, освен ако количеството наситени мастни киселини и транс мастни киселини не е включено в обявената хранителна стойност.
3. Смеси от брашна, получени от два или повече вида зърнени култури	Думата „брашно“, следвана от списък на зърнените култури, от които е получено, в низходящ ред според теглото
4. Нишесте и нишесте, модифицирано чрез физични начини или чрез ензими	„Нишесте“
5. Всички видове риба, когато рибата е съставка на друга храна и при условие че наименованието и представянето на тази храна не се отнася до конкретен вид риба	„Риба“
6. Всички видове сирене, когато сиренето или смес от сирена са съставки на друга храна и при условие че наименованието и представянето на тази храна не се отнася до конкретен вид сирене	„Сирене“
7. Всички подправки, които не надвишават 2 % от тегловното съдържание на храната	„Подправка(и)“ или „смес от подправки“
8. Всички билки или части от билки, които не надвишават 2 % от тегловното съдържание на храната	„Билка(и)“ или „смес от билки“
9. Всички видове препарати от дъвка, използвани в производството на заготовка за дъвки	„Заготовка за дъвки“
10. Всички видове натрошени печени продукти от зърнени култури	„Галета“ или „сухари“, според случая
11. Всички видове захароза	„Захар“
12. Анхидридна декстроза или декстозен монохидрат	„Декстроза“
13. Глюкозен сироп и анхидриден глюкозен сироп	„Глюкозен сироп“
14. Всички видове млечен белтък (казеини, казеинати и суроватъчни белтъци) и смеси от тях	„Млечни белтъци“
15. Кокосово масло, получено чрез пресоване, екстракция или рафиниране	„Кокосово масло“
16. Всички видове вина, включени в обхвата на Приложение XIб към Регламент (ЕО) № 1234/2007	„Вино“

Определяне на категория храни			Обозначение
17. Скелетна мускулатура ⁽¹⁾ от видовете бозайници и птици, признати за годни за консумация от човека, с естествено съдържание се или прилежащи тъкани, като общото съдържание мазнини и съединителна тъкан не превишава стойностите, посочени по-долу, и когато месото е съставка на друга храна. Максимално съдържание на мазнини и съединителна тъкан за съставките, означени с термина „... месо“			„... месо“ и името(имената) ⁽²⁾ на животинския(те) вид(ове), от които е добито
Вид месо	Съдържание на мазнини	Съотношение колаген/месен протеин ⁽³⁾	
— От бозайници (различни от зайци и свине) и смеси от различни видове с преобладаващо месо от бозайници	25 %	25 %	
— Свинско	30 %	25 %	
— Птиче и заешко	15 %	10 %	
<p>Ако тези максимални граници са надвишени, но всички останали критерии за определението на „месо“ са удовлетворени, съдържанието на „... месо“ трябва да се коригира чрез съответно понижаване и в списъка на съставките трябва да се посочи освен термина „... месо“ и наличието на мазнини и/или съединителна тъкан.</p> <p>Продуктите, включени в обхвата на определението „механично отделено месо“ са изключени от това определение.</p>			
18. Всички видове продукти, включени в обхвата на определението за „механично отделено месо“.			„механично отделено месо“ и името(ната) ⁽²⁾ на животинските видове, от които е добито
<p>⁽¹⁾ Диафрагмата и дъвкателните мускули са част от скелетните мускули, докато сърцето, езикът, мускулите на главата (различни от дъвкателните), мускулите на карпуса, тарзуса и опашката се изключват.</p> <p>⁽²⁾ За етикетирание на английски език, това обозначение може да бъде заменено от общото название на съставката за съответния вид животно.</p> <p>⁽³⁾ Съотношението колаген/месен протеин се изразява като процентно съдържание на колаген в месния протеин. Под съдържание на колаген се разбира съдържанието на хидроксипролин, умножено с коефициент 8.</p>			

ЧАСТ В — ОБОЗНАЧЕНИЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИ СЪСТАВКИ С НАИМЕНОВАНИЕТО НА КАТЕГОРИЯТА ИМ, ПОСЛЕДВАНО ОТ КОНКРЕТНОТО ИМ НАИМЕНОВАНИЕ ИЛИ Е НОМЕР

Без да се засягат разпоредбите на член 21, добавките в храните и ензимите в храните, различни от посочените в член 20, буква б), които принадлежат към една от категориите, изброени в настоящата част, трябва да бъдат обозначени с наименованието на въпросната категория, последвано от конкретното им наименование, или, по целесъобразност, от Е-номер. Ако дадена съставка принадлежи към повече от една категория, се посочва категорията, съответстваща на главната функция на въпросната храна.

Киселина	Емулгаторни соли ⁽¹⁾
Регулатор на киселинност	Втвърдител
Антислепващ агент	Овкусител
Антипенител	Агент за обработка на брашното
Антиоксидант	Пенители
Пълнител	Желиращ агент
Оцветител	Глазиращ агент
Емулгатор	Влагозадържащ агент

⁽¹⁾ Само за топени сирена и продукти на основата на топени сирена.

Модифицирано нишесте ⁽¹⁾	Комплексообразуватели
Консервант	Стабилизатор
Опаковъчен газ	Подсладител
Набухвател	Сгъстител

ЧАСТ Г — ОБОЗНАЧАВАНЕ НА АРОМАТИЗАНТИТЕ В СПИСЪКА НА СЪСТАВКИТЕ

1. Ароматизантите се обозначават с думата „ароматизант(и)“ или с по-конкретно наименование или описание на ароматизанта.
2. Хининът и/или кофеинът, използвани като ароматизанти в производството или приготвянето на храна, се посочват с наименованието им в списъка на съставките непосредствено след термина „ароматизант(и)“.
3. Думата „натурален“ или друга еднозначна дума, може да се използва единствено за ароматизанти, при които ароматичният компонент съдържа изключително ароматични вещества, определени в член 3, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 1334/2008, и/или ароматични препарати, определени в член 3, параграф 2, буква г) от посочения регламент.
4. Ако в наименованието на ароматизанта се посочва растителният или животински вид или произход на включените вещества, думата „натурален“ или друга еднозначна дума не може да се използва, освен ако ароматичният компонент не е бил изолиран чрез съответните физични, ензимни или микробиологични процеси или традиционни процеси на приготвяне на храна единствено или почти изключително от съответната храна или ароматичен източник.

ЧАСТ Д — ОБОЗНАЧАВАНЕ НА СЛОЖНИТЕ СЪСТАВКИ

1. Сложна съставка може да бъде включена в списъка на съставките под собственото ѝ обозначение, когато такова обозначение е определено със закон или установено от обичая, като се указва общото ѝ тегло, непосредствено следвано от списък на съставките ѝ.
2. Без да се засяга член 21, списъкът на съставките при сложни съставки не е задължителен:
 - а) когато съставът на сложната съставка е определен в действащите разпоредби на Съюза, доколкото сложната съставка представлява по-малко от 2 % от крайния продукт; въпреки това настоящата разпоредба не се прилага за добавки в храни, съгласно член 20, букви а)—г); или
 - б) при сложни съставки, които се състоят от смеси от подправки и/или билки, които представляват по-малко от 2 % от крайния продукт, с изключение на добавките в храните, съгласно член 20, букви а)—г); или
 - в) когато сложната съставка е храна, за която не се изисква списък на съставките съгласно разпоредбите на Съюза.

⁽¹⁾ Не се изисква посочването на конкретното наименование или Е-номер.

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

ПОСОЧВАНЕ НА КОЛИЧЕСТВОТО НА СЪСТАВКИТЕ

1. Не се изисква посочване на количеството:
 - а) по отношение на съставка или категория съставки:
 - i) когато отпеченото нетно тегло е посочено в съответствие с точка 5 от приложение IX;
 - ii) когато трябва вече да е посочено количеството ѝ на етикета съгласно разпоредбите на Съюза;
 - iii) която се използва в малки количества като ароматизант; или
 - iv) която, независимо че се посочва в наименованието на храната, не е от такова естество, че да определя избора на потребителя в страната, в която се предлага на пазара, тъй като промяната в количеството не е толкова съществена, че да характеризира храната или да не я отличава от подобни храни;
 - б) когато специални разпоредби на Съюза точно регламентират количеството на дадена съставка или категория съставки, без да предвиждат посочването им на етикета; или
 - в) в случаите, посочени в приложение VII, част А, точки 4 и 5.
2. Член 22, параграф 1, букви а) и б) не се прилагат за:
 - а) съставка или категория съставки, включени в обхвата на обозначението „с подсладител(и)“ или „със захар(и) и подсладител(и)“, ако това обозначение съпровожда наименованието на храната съгласно приложение III; или
 - б) добавен витамин и минерал, ако въпросното вещество подлежи на обявяване на хранителната стойност.
3. Посочването на количеството на дадена съставка или категория съставки:
 - а) се изразява като процент, който съответства на количеството на съставката или съставките към момента на използването ѝ/им; и
 - б) фигурира в наименованието на храната или непосредствено до него, или в списъка на съставките във връзка с въпросната съставка или категория съставки.
4. Чрез дерогация от точка 3,
 - а) когато храните са изгубили съдържанието на влага вследствие на топлинна или друга обработка, количеството се изразява като процент, който съответства на количеството на използваната(ите) съставка(и), съотнесено към крайния продукт, освен ако това количество или общото количество на всички съставки, посочени на етикета, не превишават 100 %, като в този случай количеството се посочва въз основа на теглото на съставката(ите), използвана(и) за приготвяне на 100 g от крайния продукт;
 - б) количеството летливи съставки се посочва въз основа на тяхното тегловно съотношение в крайния продукт;
 - в) количеството на съставките, използвани в концентриран или дехидратиран вид и възстановени по време на производство, може да се посочи въз основа на тегловното им съотношение, регистрирано преди концентрирането или дехидратирането им;
 - г) в случай на концентрирани или дехидратирани храни, предназначени за възстановяване чрез добавяне на вода, количеството на съставките може да се посочи въз основа на тегловното им съотношение във възстановения продукт.

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

ОБЯВЯВАНЕ НА НЕТНОТО КОЛИЧЕСТВО

1. Обявяването на нетното количество не е задължително за храни:
 - а) които подлежат на значителни загуби на обем или маса и които са продавани на бройка или са претеглени в присъствието на купувача;
 - б) чието нетно количество е по-малко от 5 g или 5ml; въпреки това настоящата разпоредба не се прилага за подправки и билки; или
 - в) които обикновено се продават на бройка, при условие че отвън ясно може да се види и лесно да се провери броят на предметите, или ако това не е възможно, той е посочен на етикета.
2. Когато посочването на определен вид количество (като номинално количество, минимално количество, средно количество) се изисква от разпоредбите на Съюза или при липса на такива разпоредби — от националните разпоредби, това количество се смята за нетно количество за целите на настоящия регламент.
3. Когато предварително опакованите артикули се състоят от два или повече единични предварително опаковани артикула, съдържащи еднакво количество от един и същ продукт, нетното количество се посочва чрез указване на нетното количество, съдържащо се във всяка единична опаковка, и общият брой такива опаковки. Посочването на тези данни обаче не е задължително, когато общият брой на единичните опаковки може ясно да бъде видян и лесно преброен отвън и когато ясно може да се види отвън поне едно обозначение за нетното количество, съдържащо се във всяка единична опаковка.
4. Когато предварително опакованите артикули се състоят от две или повече единични опаковки, които не се смятат за търговски единици, нетното количество се посочва, като се укаже общото нетното количество и общият брой единични опаковки.
5. Когато храна в твърдо състояние се предлага в течна среда, се посочва и отцеденото нетно тегло на храната. Когато храната е била глазирана, обявеното нетно тегло на храната изключва глазурата.

За целите на настоящата точка „течна среда“ означава следните продукти, евентуално в смеси, както и замразени или бързо замразени, при условие че течността е само допълнение към основните елементи на подготовка на дадена храна и следователно не е решаващ фактор за покупката: вода, водни разтвори на соли, саламура, водни разтвори на хранителни киселини, оцет, водни разтвори на захари, водни разтвори на други подсладители, плодови или зеленчукови сокове в случай на плодове или зеленчуци.

ПРИЛОЖЕНИЕ X

СРОК НА МИНИМАЛНА ТРАЙНОСТ И СРОК НА ГОДНОСТ

1. Срокът на минимална трайност се посочва по следния начин:

а) Датата се предхожда от думите:

— „Най-добър до ...“, когато в датата е посочен определен ден;

— „Най-добър до края на ...“ в останалите случаи.

б) Думите, посочени в буква а), се съпровождат от:

— самата дата или

— препращане към мястото на етикета, където е посочена датата.

При необходимост тези данни са съпроводени от описание на условията за съхранение, които трябва да бъдат спазвани, ако продуктът се съхранява по този начин за посочения период.

в) Датата се състои от деня, месеца и по възможност годината в посочения ред и в не кодирана форма.

Въпреки това, при храни:

— които се съхраняват за не повече от три месеца, е достатъчно да се посочат денят и месецът;

— които се съхраняват за повече от три месеца, но не повече от 18 месеца, е достатъчно да се посочат месецът и годината;

— които се съхраняват за повече от 18 месеца, е достатъчно да се посочи годината.

г) Освен когато разпоредбите на Съюза не налагат други начини за посочване на дата, не се изисква посочване на датата на минимална трайност за:

— пресни плодове и зеленчуци, включително картофи, които не са били обелени, нарязани или обработени по подобен начин; настоящата дерогация не се прилага за покълнали семена и подобни продукти, като кълнове на бобови растения;

— вина, ликьорни вина, пенливи вина, ароматизирани вина и подобни продукти, получени от плодове, различни от грозде, и напитки, попадащи под код КН 2206 00 и получени от грозде или гроздова мъст;

— напитки, съдържащи 10 или повече обемни процента алкохол;

— тестени или сладкарски изделия, които, предвид естеството на съдържанието им, обикновено се консумират в рамките на 24 часа от производството им;

— оцет;

— готварска сол;

— твърда захар;

— захарни изделия, състоящи се почти единствено от ароматизирани и/или оцветени захари;

— дъвки и подобни дъвчащи продукти.

2. Срокът на годност се посочва по следния начин:

а) Срокът се предхожда от думите „използвай преди ...“;

б) Думите в буква а) се съпровождат от:

— самата дата или

— препращане към мястото на етикета, където е посочена датата.

Тези данни са последвани от описание на условията за съхранение, които трябва да бъдат спазвани.

в) Датата се състои от деня, месеца и по възможност годината в посочения ред и в не кодирана форма.

ПРИЛОЖЕНИЕ XI

ВИДОВЕ МЕСО, ЗА КОИТО Е ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ДА СЕ ПОСОЧИ СТРАНА НА ПРОИЗХОД ИЛИ МЯСТО НА ПРОИЗХОД

Кодове КН (Комбинирана номенклатура 2010)	Описание
0203	Свинско месо, прясно, охладено или замразено
0204	Месо от овце или кози, прясно, охладено или замразено
Предишен 0207	Месо от домашни птици от позиция 0105, прясно, охладено или замразено

ПРИЛОЖЕНИЕ XII

АЛКОХОЛНО СЪДЪРЖАНИЕ

Действителният обемен процент алкохол в напитки, съдържащи повече от 1,2 обемни процента алкохол, се посочва с число с точност до не повече от един десетичен знак. То е следвано от символа „% vol.“ и може да бъде предшествано от думата „алкохол“ или от съкращението „алк“.

Алкохолното съдържание се определя при 20 °С.

Положителните и отрицателни отклонения, допускани по отношение на посочването на обемния процент алкохол и изразени чрез абсолютни стойности, са изброени в следната таблица. Те се прилагат, без да се засягат отклоненията, произтичащи от метода на анализ, използван за определяне на алкохолното съдържание.

Описание на напитката	Положителни или отрицателни отклонения
1. Бери с код по КН 2203 00 с алкохолно съдържание, не повече от 5,5 % vol.; негазирани напитки, попадащи в рамките на код по КН 2206 00, получени от грозде;	0,5 % vol.;
2. Бери с алкохолно съдържание, надвишаващо 5,5 % vol.; пенливи напитки, попадащи в рамките на код по КН 2206 00, получениот грозде, ябълкови вина, крушови вина, плодови вина и подобни, получени от плодове, различни от грозде, независимо дали са полупенливи или пенливи или не; медовина;	1 % vol.;
3. Напитки, съдържащи киснати плодове или части от растения;	1,5 % vol.;
4. Други напитки, съдържащи повече от 1,2 обемни процента алкохол;	0,3 % vol.;

ПРИЛОЖЕНИЕ XIII

РЕФЕРЕНТНИ КОЛИЧЕСТВА ЗА ПРИЕМ

ЧАСТ А — РЕФЕРЕНТНИ КОЛИЧЕСТВА ЗА ПРИЕМ ЗА ВИТАМИНИ И МИНЕРАЛИ (ВЪЗРАСТНИ)

1. Витамини и минерали, които могат да се обявяват и техните хранителни референтни стойности (NRVs)

Витамин А (µg)	800	Хлорид (mg)	800
Витамин D (µg)	5	Калций (mg)	800
Витамин Е (mg)	12	Фосфор (mg)	700
Витамин К (µg)	75	Магнезий (mg)	375
Витамин С (mg)	80	Желязо (mg)	14
Тиамин (mg)	1,1	Цинк (mg)	10
Рибофлавин (mg)	1,4	Мед (mg)	1
Ниацин (mg)	16	Манган (mg)	2
Витамин В6 (mg)	1,4	Флуорид (mg)	3,5
Фолиева киселина (µg)	200	Селен (µg)	55
Витамин В12 (µg)	2,5	Хром (µg)	40
Биотин (µg)	50	Молибден (µg)	50
Пантотенова киселина (mg)	6	Йод (µg)	150
Калий (mg)	2 000		

2. Значителни количества витамини и минерали

По правило следните стойности следва да се отчитат при вземане на решение какво представлява значително количество:

- 15 % от хранителните референтни стойности, посочени в точка 1, получени от 100 g или 100 ml при продукти, различни от напитки;
- 7,5 % от хранителните референтни стойности, посочени в точка 1, получени от 100 ml при напитки; или
- 15 % на порция от хранителните референтни стойности, посочени в точка 1, ако опаковката съдържа само една порция.

ЧАСТ Б — РЕФЕРЕНТНИ КОЛИЧЕСТВА ЗА ПРИЕМ НА ЕНЕРГИЙНИ СТОЙНОСТИ И ПОДБРАНИ ХРАНИТЕЛНИ ВЕЩЕСТВА, РАЗЛИЧНИ ОТ ВИТАМИНИ И МИНЕРАЛИ (ВЪЗРАСТНИ)

Енергийна стойност или хранително вещество	Референтни количества за прием
Енергийна стойност	8 400 kJ (2 000 kcal)
Общо мазнини	70 g
Наситени мастни киселини	20 g
Въглехидрати	260 g
Захари	90 g
Сол	6 g

ПРИЛОЖЕНИЕ XIV

ФАКТОРИ НА ПРЕВРЪЩАНЕ

ФАКТОРИ НА ПРЕВРЪЩАНЕ ЗА ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ЕНЕРГИЙНАТА СТОЙНОСТ

Енергийните стойности, които трябва да бъдат обявени, се изчисляват като се използват следните фактори на превръщане:

въглехидрати (освен полиоли)	4 kcal/g — 17 kJ/g
полиоли	2,4 kcal/g — 10 kJ/g
белтъци	4 kcal/g — 17 kJ/g
мазнини	9 kcal/g — 37 kJ/g
салатрими	6 kcal/g — 25 kJ/g
алкохол (етанол)	7 kcal/g — 29 kJ/g
органични киселини	3 kcal/g — 13 kJ/g
влакнини	2 kcal/g — 8 kJ/g
еритритол	0 kcal/g — 0 kJ/g

ПРИЛОЖЕНИЕ XV

ИЗРАЗЯВАНЕ И ПРЕДСТАВЯНЕ НА ОБЯВЕНАТА ХРАНИТЕЛНА СТОЙНОСТ

Мерните единици, които следва да се използват при обявяването на енергийната стойност (килоджаули (kJ) и килокалории (kcal) и теглото (грамаве (g), милиграма (mg), и микрограма (µg)), и редът на представяне на информацията, когато е уместно, са следните:

енергийна стойност	kJ и kcal
мазнини	g
от които:	
— наситени мастни киселини	g
— транс мастни киселини	g
— мононенаситени мастни киселини	g
— полиненаситени мастни киселини	g
въглехидрати	g
от които:	
— захари	g
— полиоли	g
— скорбяла	g
vlakнини	g
белтъци	g
сол	g
витамини и минерали	единиците, посочени в приложение XIII, част А, точка 1

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ НА СЪВЕТА

I. ВЪВЕДЕНИЕ

1. На 1 февруари 2008 г., въз основа на член 95 от Договора за създаване на Европейската общност (член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз, наричан по-нататък Договора), Европейската комисия представи предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за предоставянето на информация за храните на потребителите ⁽¹⁾. Приложима е обикновената законодателна процедура.

2. В съответствие с член 294, параграф 3 от Договора Европейският парламент прие позицията си на първо четене ⁽²⁾ на 16 юни 2010 г., като одобри 247 изменения на първоначалното предложение на Комисията.

В съответствие с член 114, параграф 1 от Договора Европейският икономически и социален комитет даде становището си на 18 септември 2008 г. ⁽³⁾

3. В съответствие с член 294, параграф 5 от Договора Съветът прие позицията си на първо четене с квалифицирано мнозинство на 21 февруари 2011 г.

II. ЦЕЛ

1. Основната цел на проекта за регламент за предоставянето на информация за храните на потребителите е да се актуализират и усъвършенстват законодателните разпоредби на Европейския съюз, приложими към етикетирани на храните, и по-специално към етикетирани за хранителната стойност. Проектът за регламент обединява различни законодателни актове в един регламент — например директиви 2000/13/ЕО ⁽⁴⁾ и 90/496/ЕИО ⁽⁵⁾, като въвежда една голяма новост: обявяването на хранителната стойност следва да стане задължително.

2. Целта на проекта за регламент е да се постигне висока степен на защита на здравето и интересите на потребителите, като се предоставят на крайния потребител възможности за информиран избор и безопасна употреба на храните при отчитане на различията във възприятията на потребителите и техните информационни нужди.

3. С проекта за регламент се цели също да се осигури нормалното функциониране на вътрешния пазар, да се постигне свободно движение в Съюза на законно произведени и търгувани храни, като се отчита при целесъобразност необходимостта от защита на законните интереси на производителите и насърчаване на производството на качествени продукти.

III. АНАЛИЗ НА ПОЗИЦИЯТА НА СЪВЕТА НА ПЪРВО ЧЕТЕНЕ

A) *Предложението на Комисията*

В позицията си на първо четене Съветът внесе редица изменения на предложението на Комисията, по-специално по отношение на:

а) **обхвата на проекта за регламент** (член 1, параграф 3): Съветът изрично посочи, че проектът за регламент се прилага по отношение на дейността на стопанските субекти в хранителната промишленост. Това се покрива с изменения 6, 39 (5-та част) и 305 (частично);

б) **имитация на храна** (член 7, параграф 1, буква г) и приложение VI): Съветът въведе разпоредби, целящи да се избегне възможността потребителят да бъде подведен от информацията за храните, като се внушава наличието на определена храна или съставка, а в действителност в тази храна даден естествено присъстващ компонент или обичайно използвана съставка да са заменени с различен компонент или съставка. Освен това Съветът постави изискване компонентът или съставката, използвани като заместители, да бъдат посочени върху етикета. Това е в духа на изменения 77, 78 и 230, с едно изключение: Съветът смята, че ясното посочване на компонента или съставката, използвани като заместители, в допълнение към наименованието на храната, дава на потребителя необходимата информация;

⁽¹⁾ 6172/08.

⁽²⁾ 10972/10 [P7_TA(2010)0222].

⁽³⁾ ОВ С 77, 31.3.2009 г., стр. 81.

⁽⁴⁾ Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно етикетиранието, представянето и рекламата на храните (ОВ L 109, 6.5.2000 г., стр. 29).

⁽⁵⁾ Директива 90/496/ЕИО на Съвета от 24 септември 1990 г. относно етикетиранието за питателност на храните (ОВ L 276, 6.10.1990 г., стр. 40).

- в) **наименованието върху етикета** (член 9, параграф 1, буква з): Съветът поясни, че е задължително на етикета да се посочат наименованието и адресът на стопанския субект в хранителната промишленост, който отговаря за информацията за храните; на доброволен принцип могат да се включат и други наименования и адреси, обозначаващи други стопански субекти, свързани с процеса на производство на храните.
- г) **продажбата от разстояние** (член 14): при предварително опакованите храни се изисква цялата задължителна информация за храните, с изключение на срока на минималната трайност и срока на годност, да се предостави преди извършване на покупката; във всеки случай трябва всички задължителни данни да са предоставени към момента на доставката; това се покрива с изменения 20, 118 и 119.
- д) **алкохолни напитки** (член 16, параграф 4): Съветът изложи по-подробно целите на доклада относно освобождаването на някои алкохолни напитки, които Комисията ще представи в рамките на пет години от влизането в сила на проекта за регламент.
- е) **страна на произход или място на произход** (член 25): страната на произход или мястото на произход се посочват задължително на етикета:
- а) когато липсата на указание може да подведе потребителя;
 - б) при свинското, овчето, козето и птичето месо в допълнение към продуктите, за които това вече е задължително по силата на вертикалното законодателство, Комисията следва да представи доклад в рамките на 5 години от датата на прилагане на задължителното етикетиране.

За други продукти (други видове месо, мляко, използвано като съставка на млечните продукти мляко; използвано като съставка месо; непреработени храни; съставки, които представляват над 50 % от дадена храна) Комисията трябва да представи доклад в срок от три години от влизането в сила на регламента, за да се прецени доколко мярката е осъществима, както и анализ на разходите и ползите с отчитане на правните аспекти по отношение на вътрешния пазар и въздействието върху международната търговия вследствие на посочването на страната на произход или мястото на произход на тези продукти. Освен това Съветът постави изискване да се посочи произходът на основната съставка, ако той се различава от произхода на хранителния продукт (или поне да има указание, че има разлика в произхода им).

- ж) **обявяване на хранителните стойности** (членове 29, 33): задължителното обявяване на хранителните стойности включва следните елементи: енергийната стойност, количествата мазнини, наситени мастни киселини, въглехидрати, захари, протеини и сол; те могат да бъдат допълнени на доброволен принцип с елементите, определени в член 29, параграф 2; всички тези елементи следва да бъдат представени в едно и също зрительно поле (на лицевата страна на опаковката или на друго място). Освен това част от информацията може да бъде възпроизведена в друго зрительно поле (на лицевата страна на опаковката или на друго място). Това съответства на изменение 298.
- з) **изразяване на количества в 100 g или в 100 ml** (членове 31, 32): в позицията на Съвета изразяването на количества в 100 g или в 100 ml, което позволява да се сравняват сходни продукти, е задължително във всички случаи. Изразяването в порции се разрешава в допълнение към горния вид изразяване. Това се покрива с изменение 32 (първа част).
- и) **храни, които не са предварително опаковани** (член 42): по принцип при храните, които не са предварително опаковани, е задължителна само информацията относно алергените. Държавите-членки могат обаче да определят за задължителни на национално равнище други данни, посочени в член 9 или приложение III. Те могат да определят и начините и формите на предоставяне на информацията. Това съответства на изменения 7, 34, 37, 39 (4-та част), 93, 127, 136, 184 (първа част), 185, 220.
- й) **допълнителни начини на изразяване и представяне** (член 34): в съответствие с измененията на Европейския парламент Съветът също заличи главата в предложението на Комисията относно „националните схеми“. Намерението на Съвета обаче е да се даде възможност стопанските субекти в хранителната промишленост да използват допълнителни начини на изразяване и представяне, като спазват изискванията на закона. Съветът определи минимална рамка на равнището на Европейския съюз за допълнителните начини на изразяване и представяне. Това съответства на изменения 59, 155, 156, 170 (3-та част) и 301.

- к) **привеждане в съответствие с Договора:** правното основание бе приведено в съответствие с Договора; освен това бе адаптирана терминологията и в текста бяха добавени нови правила по отношение на правомощията, предоставени на Комисията във връзка с изпълнението на регламента. Това съответства на изменения 82, 105, 138, 188, 329, 330, 331, 333, 336, 337, 340 (частично), 346, 347, 348, 349 на Европейския парламент.
- л) **преходни мерки по отношение на мерките за прилагане или делегираните актове** (член 45): проектът за регламент предвижда мерките, приемани от Комисията, да включват преходен период, който да позволи да бъдат изчерпани запасите от вече етикетирани храни; това принципно се покрива с изменение 69;
- м) **прилагането на проекта за регламент** (член 55): проектът за регламент се прилага три години след влизането му в сила, с изключение на членове 29—34, които се прилагат 5 години след влизането в сила; прилагането на правилата за обявяване на хранителните стойности обаче може да започне по-рано: стопански субект в хранителната промишленост може на доброволна основа да започне да прилага членове 29—34 три години след влизането в сила на регламента (член 54, параграф 3).

Б) *Изменения, внесени от Европейския парламент*

а) **Включени изменения**

Съветът включи в позицията си 75 изменения на Европейския парламент.

Съветът прие следните изменения в тяхната цялост:

59, 301 (заличаване на главата относно националните схеми), 57, 58 (опростяване на определението за „основна съставка“), 76 (заличаване на „сериозно“), 82 (привеждане в съответствие с Договора от Лисабон), 83 (подвеждащи практики), 103 (компетентност за изменение на списъка със задължителните данни), 149 (опростяване), 184 (първа част), 185 (храни, които не са предварително опаковани), 217 (храни, освободени от обявяване на хранителните стойности), 243 (списък на витамините), 105, 138, 188, 329, 330, 331, 333, 336, 337, 346, 347, 348, 349 (изпълнителни правомощия и делегирани актове).

Следните изменения бяха приети частично:

17, 332, 340 (изпълнителни правомощия и делегирани актове) 88, 89 (отговорност), 118, 119 (продажба от разстояние), 155 (начини на изразяване и представяне), 300 (национални схеми), 322 (приложение I).

Следните изменения бяха приети по принцип:

6, 305 (частично) (обхват на регламента), 7, 34, 37, 39 (4-та и 5-та част), 93, 127, 136, 285 (храни, които не са предварително опаковани), 14, 84, 86, 326 (отговорност), 20, 118, 119 (продажба от разстояние), 31 (едно и също зрително поле), 32 (първа част) (изразяване на количествата), 40 (храни от трети държави), 69 (преходни мерки), 77, 78, 230 (имитация на храна), 130 (добавяне на „нано“), 134 (ензими), 156, 160, 165 (начини на изразяване и представяне), 170 (първа част) (доброволна информация), 170 (3-та част) (допълнителни начини на изразяване и представяне), 178 (свободно движение на стоки), 194 (влизане в сила на членове 29—34), 202, 203, 204, 245, 255 (приложения), 298 (допълнително обявяване на хранителните стойности).

б) **Изменения, които вече са обхванати от предложението на Комисията**

Редица изменения не бяха включени изрично в текста на Съвета, тъй като бе преценено, че вече се съдържат в такива части на предложението на Комисията, които не са били изменени от Съвета. Въпреки това Съветът е съгласен с принципите, на които се основават изменения 71, 72, 142 (частично) (категории информация), 98, 99 (условия на съхраняване), 114, 122 (изисквания по отношение на езиците), 115, 265, 276, 293 (въвеждане в заблуждение на потребителя), 116, 224 (частично) (четливост), 209 (плодове и зеленчуци), 211 (минерални води), 215, 216 (добавки).

Общо 92 изменения на Европейския парламент съответстват поне на духа на позицията на Съвета.

в) Изменения, които не са приети

Съветът не прие следните изменения:

1) Цел на проекта за регламент

Основните цели на проекта за регламент са изложени в съображения 1, 2 и 3 от позицията на Съвета. Допълненията към съображение 2 от изменение 1 бяха сметени за ненужни.

В член 1, параграф 1 от предложението на Комисията е определена целта на регламента; заличаването му би било неуместно. Поради тази причина изменение 38 бе отхвърлено.

Съветът смята, че целта на проекта за регламент е отразена правилно в член 3, параграф 1 от позицията на Съвета. Съветът не счита, че се налага преформулиране, поради което изменение 66 не бе прието.

Проектът за регламент е насочен преди всичко към защита на потребителите, но не може да има потребителска защита без производство на храни; ето защо отчитането на интересите на производителите, както и на качеството на продуктите, е в интерес на потребителите. Поради тази причина изменение 68 бе отхвърлено.

2) Образователни и информационни кампании

С изменения 4 и 5 в съображенията за проекта за регламент на Европейския съюз се въвежда текст за образователни и информационни кампании, които обаче са инструменти на национално равнище; освен това, в постановителната част на регламента няма текст, който съответства на тези съображения. Тези изменения бяха отхвърлени.

3) Въвеждане в заблуждение на потребителя

Забраната да се приписват на храните лечебни свойства в съображение 20 от позицията на Съвета е по-важна за Съвета от това, което е включено в текста на Европейския парламент. Поради тази причина изменение 12 бе отхвърлено.

Специални изисквания по отношение на хранителния режим: забраната, въведена от Европейския парламент в изменение 81, вече се съдържа в Директива 2009/39/ЕО ⁽¹⁾ относно храни, предназначени за специфична хранителна употреба.

4) Хранителни или здравни претенции

Хранителните и здравните претенции са уредени с Регламент (ЕО) № 1924/2006 ⁽²⁾ относно хранителни и здравни претенции за храните. Следва да се избягва припокриване между настоящия проект за регламент и регламента относно хранителните и здравните претенции. Поради тази причина текстът, въведен в съображението с изменение 13, бе сметен за неуместен.

Изгъкването на липсата или намаленото съдържание на хранително вещество може да бъде в сивата зона на границата между информация и претенция; всякакво припокриване между настоящия проект за регламент и Регламент (ЕО) № 1924/2006 следва да се избягва. Изменения 79, 80 бяха отхвърлени.

5) Нови технологии

Изменение 16 въвежда ново съображение относно алтернативни начини, по които потребителите могат да получават информация от източници, различни от етикетите на храните — например интернет. Съображението е изцяло описателно и в постановителната част няма текст, който да съответства на него.

6) Алергени

По отношение на веществата, които причиняват алергии, изменение 18 въвежда в съображение изискване (да се посочват следите от подобни вещества), за което в постановителната част липсва съответстващ текст.

⁽¹⁾ Директива 2009/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно храни, предназначени за специфична хранителна употреба (ОВ L 124, 20.5.2009 г., стр. 21).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно хранителни и здравни претенции за храните (ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 9).

Съгласно изменение 135, вероятността за причиняване на алергия или непоносимост следва да бъде незабавно разпознаваема от обозначенията на алергените в списъка на съставките. Съветът смята, че посочването на наименованието на продукта, който би могъл да причини алергия или непоносимост, е достатъчно ясна информация за потребителя.

7) *Политика за обществено здраве*

В съображение на регламент на Европейския съюз не би било уместно да се указва на държавите-членки как да водят политиката си за обществено здраве, която е сред областите на национална компетентност; поради тази причина изменение 26 бе отхвърлено.

8) *Национално законодателство*

В член 37 от позицията на Съвета се посочва, че националните мерки не могат да поставят препятствия пред свободното движение на стоки. Следователно изменение 35 е излишно.

9) *Определения*

— Съветът смята, че определението за „законодателство в областта на информацията за храните“ е от първостепенно значение в контекста на проекта за регламент и не следва да се заличава; изменение 44 бе отхвърлено.

— Определението за „задължителна информация за храните“ изяснява смисъла на текста в постановителната част и не следва да се заличава; изменение 45 бе отхвърлено.

— Предложеното от Комисията определение за „предварително опакована храна“, което се основава на опаковката и в което се посочва, че храната е поставена в опаковката, преди да бъде предложена за продажба, е по-пълно и по-точно от текста на изменение 47; това изменение бе отхвърлено.

— Определението за „храна, която не е опакована предварително“, е излишно и би било контрапродуктивно, тъй като „храна, която не е опакована предварително“ е въобще храната, която не е „предварително опакована“, а определение за „предварително опакована храна“ има; освен това, да се даде определение за храна, която не е опакована предварително, би означавало да се предполага, че има и храна, която предварително не е била нито опакована, нито неопаквана, което неизбежно би довело до правна несигурност; поради тази причина изменение 48 бе отхвърлено.

— Терминът „занаятчийски произведен хранителен продукт“ не се използва в позицията на Съвета; следователно определението му е излишно; изменение 292 бе отхвърлено.

— В определението за „съставка“ изречението „остатъчните вещества не се смятат за съставки“ внася яснота и сигурност; то не следва да се заличава; изменение 49 бе отхвърлено.

— Определението за „зрително поле“ в предложението на Комисията бе преценено като по-точно; изменение 52 бе отхвърлено.

— Поради съображения за правна яснота и сигурност Съветът предпочете да запази предложението на Комисията за определение на „юридическо наименование“ в постановителната част, поради което изменения 54 и 129 бяха отхвърлени.

— Съветът опрости определението за „основна съставка“, като заличи определенията за главни и характеризиращи съставки, но запази определението за основна съставка в постановителната част, тъй като терминът се използва в една от разпоредбите; изменение 56 бе отхвърлено.

— Съветът смята, че терминът „продукт, състоящ се от една-единствена съставка“ е достатъчно ясен и не се нуждае от определение; изменение 350 не бе прието.

— Съветът реши да не включва в текста определението за „имитация на храна“, за да избегне риска да бъдат изключени от определението случаи, които биха могли да се разглеждат като „имитация на храна“ и следва да се включат в същия режим; изменение 63 не бе прието.

10) Храни, които не са предварително опаковани

Съветът остави храните, които не са предварително опаковани, в приложното поле на проекта за регламент, в обхвата на член 41. Вследствие на това изменения 39 (2-ра и 3-та част), 109 бяха отхвърлени.

По принцип за храните, които не са предварително опаковани, не се изисква друга информация, освен по отношение на алергените. Храни, които не са предварително опаковани, обикновено не прекосяват границите. Следователно е логично държавите-членки да са компетентни да изискват на национално равнище предоставянето на допълнителна информация в съответствие с националните особености по отношение на хранителния режим и приоритетите на общественото здравеопазване. Поради тази причина събражения 6, 184 (2-ра част) бяха отхвърлени.

11) Дата на производство

Съветът обсъди по принцип „датата на производство“. Тази допълнителна информация, която следва да се предоставя от стопанските субекти в хранителната промишленост, би представлявала за тях допълнителна тежест. Ето защо преди да се постави такова изискване, следва внимателно да се разгледа необходимостта и ползата от него. Поради тази причина изменения 62, 97, 140 бяха отхвърлени.

12) Произход на храните

Да се избегне въвеждането в заблуждение на потребителя е един от принципите, които определят правилата за произход в позицията на Съвета. Разпоредбата, заличена с изменение 172 на Европейския парламент, цели да се избегне именно заблуждаването на потребителя. Следователно изменения 172 и 173 бяха отхвърлени.

Европейският парламент предложи изменения, в които се изисква автоматично обявяване на произхода за храни като месо, млечни продукти, пресни плодове и зеленчуци, други продукти, състоящи се от една съставка, както и месо и риба, когато са използвани като съставки в преработени храни. В позицията на Съвета също се изисква указване на страната на произход или мястото на произход за свинското, овчето, козето и птичето месо. За други продукти обаче (други видове месо, мляко, използвано като съставка на млечните продукти мляко; използвано като съставка месо; непреработени храни; съставки, които представляват над 50 % от дадена храна) Съветът предвижда Комисията да представи предварително доклад за осъществимостта на указването на произхода. Поради тази причина Съветът не може да приеме изменения 101, 309, 328.

Изменение 24 бе отхвърлено, тъй като посочването на Европейския съюз като обозначение за произход на храните не би следвало да е въпрос, който да се решава с регламента. По-скоро това може да е един от елементите, които Комисията ще оцени в докладите си и които при необходимост ще бъдат въведени по-късно с помощта на мерки за прилагане.

Относно изменение 50 Съветът предпочете да запази по-широкия обхват на определението за „място на произход“, включено в предложението на Комисията. Това изменение бе отхвърлено.

По отношение на изменение 177 Съветът не пожела да ограничи понятието „произход“.

Съветът запази възможността държавите-членки да приемат национални мерки относно задължителното обозначаване на страната на произход или мястото на произход на храните, когато има доказана връзка между някои качества на храната и нейния произход, за да се защити качеството на местните храни. Изменение 179 трябваше да бъде отхвърлено.

13) Алкохолни напитки

Съветът освободи точно определени алкохолни напитки от задължението за едновременно изброяване на съставките и обявяване на хранителните стойности в тяхната цялост. Същевременно, до представянето на доклад на Комисията в рамките на 5 години с цел преглед на ситуацията, информация може да се предоставя на доброволен принцип, и по-специално що се отнася до обявяването на хранителните стойности за тези освободени напитки може да се посочва само енергийното съдържание. Обявяването на енергийното съдържание обаче не е поставено като задължително изискване в позицията на Съвета. Ето защо изменение 28 бе отхвърлено.

Съветът съвсем съзнателно не освободи напитките, в които алкохолът е смесен с безалкохолни напитки (с популярното название „алкопоп“), които се консумират в големи количества главно от младите хора. Вследствие на това Съветът не може да приеме изменения 145, 294, 339. Европейският парламент освобождава напитките от типа „алкопоп“, но същевременно в текста на едно съображение настоява за по-строги изисквания при етикетирането им. Съветът смята, че прилагането на общите изисквания създава условия за предоставяне на достатъчно информация за тези напитки. Изменение 21 бе отхвърлено.

Алкохолните напитки като правило са освободени от задължението за посочване на списък на съставките. Ако обаче на национално равнище се прилагат различни разпоредби, няма причина те да не останат в сила. Съветът не може да приеме изменение 181.

14) Четливост

За Съвета един от основните елементи на четливостта е задължителният размер на шрифта в съчетание с контраста и с допълнителни критерии, които следва да се определят от Комисията чрез делегирани актове. Ето защо Съветът определя височина на буквите „x“ (x-height) от 1,2 mm, за да се смята даден текст за четлив, докато Европейският парламент се позовава на субективен критерий (оптични средства). В изменения 19, 113 и 334 Европейският парламент не посочва изрично измерим критерий за определяне на четливостта, което не е приемливо за Съвета.

Европейският парламент установява затворен списък на допълнителните критерии, докато Съветът оставя списъка отворен за разглеждане от Комисията. Съветът не може да приеме изменение 53.

Изменение 67 въвежда обща разпоредба, включваща неясни понятия, чието спазване би било невъзможно да се провери.

При положение че в позицията на Съвета се поставя общо изискване за размера на шрифта, изменение 111, с което се определя размер на шрифта за конкретни видове храни, се обезсмисля.

Съветът смята за необходимо да бъдат предоставени на Комисията правомощия за приемане на подробни правила по отношение на контраста между печата и фона на буквите, като се има предвид твърде техническият характер на тази разпоредба. Поради тази причина Съветът не може да приеме изменение 112.

Относно изменение 117, ако отражението върху околната среда е критерий, който законодателят следва да отчита, за да ограничава задължителната изисквана информация, това не следва да се прилага пряко за стопанските субекти в хранителната промишленост. Те предоставят задължителна информация, която е четлива, без да вземат предвид увеличаването на размера на опаковъчния материал или увеличаването на вредата за околната среда. Изменение 10 също бе отхвърлено, тъй като въвежда текст в съображение, в който се загатва, че отражението върху околната среда би представлявало критерий за установяване на нова задължителна информация, което не съответства на разпоредбата в постановителната част на текста.

15) Категории информация

Съветът смята за важно потребителите да бъдат информирани чрез етикетирането за рисковете за здравето, произтичащи от прекомерна консумация на храни и напитки, консумация след изтичане на срока на годност и т.н.; изменение 73, с което се заличава тази възможност, бе отхвърлено.

16) Задължителни данни

Критерии за определяне на задължителната информация: в съответствие с предложението на Комисията Съветът смята, че необходимостта потребителите да получат информация е определящият критерий за придаване на задължителен характер на информацията. Изменение 75 бе отхвърлено.

— Съставки: позоваването на приложението, което се въвежда с изменение 94, не е необходимо и може да създаде проблеми, ако настоящият регламент бъде изменен или подобни разпоредби бъдат приети с друг законодателен акт.

— Количество: ясно е, че „нетно количество“ означава количество на храните в момента на опаковането; допълнително обяснение не е необходимо; изменение 95 бе отхвърлено.

- Количество течности: изменение 139 въвежда позоваване на законодателен акт, което няма съществено значение за яснотата на текста.
- Мерки и теглилки (член 11): в изменение 106 Европейският парламент въвежда позоваване на конкретен законодателен акт, който трябва да се спазва; изричното позоваване само на този акт може да създаде впечатлението, че останалите актове остават извън обхвата на член 11, което би било невярно.
- Прикачване: Европейският парламент премахва възможността информацията да се представи на етикет, прикачен към опаковката; Съветът предпочита да има гъвкавост и запазва тази възможност; изменение 107 бе отхвърлено.

17) *Списък на съставките — обявяване на хранителните стойности*

Изключения от задължението за обявяване на хранителните стойности: с изменение 30 Европейският парламент въвежда в съображение допълнителен пример за обстоятелства, при които храни се освобождават от задължението за обявяване на хранителните стойности. Съветът не смята, че е необходимо в съображението да се повтарят случаите на освобождаване, посочени в приложение V.

Според Съвета, задължителните елементи на задължителното обявяване на хранителната стойност следва да бъдат енергийната стойност, количествата мазнини, наситени мастни киселини, въглехидрати, захари, протеини и сол. Поради тази причина Съветът не може да приеме изменения 144, 152, 319.

Съветът не може да се съгласи и с изменение 146 (първа част): Съветът смята, че информацията за холестерола е безполезна и заблуждаваща потребителя, тъй като консумираният холестерол няма пряко отношение към стойностите на холестерола в човешкото тяло.

Съветът смята, че ако списъкът на витамините е непълен, трябва да се допълни приложение XIII. Изменение 146 (2-ра част) е неприемливо.

Съветът изисква съдържанието на задължителното обявяване на хранителните стойности да се представя в едно и също зрително поле — на лицевата част на опаковката или на друго място. По този начин се гарантира непосредствен достъп на потребителя до пълната информация, а не само до отрицателните или положителните качества на храните. При това Съветът дава възможност конкретни части от информацията да бъдат възпроизведени по желание на друго място върху опаковката. Поради тази причина Съветът не може да приеме изменения 161, 313.

Представяне на енергийното съдържание: Съветът е на мнение, че потребителят следва, доколкото е възможно, да получи още на пръв поглед максимална информация за храната. Не следва потребителят да получава частична или изкривена информация за храната. Ето защо Съветът не се присъединява към идеята даден елемент от информацията да бъде изведен на преден план за сметка на другите, поради което отхвърля изменения 158, 159, 162.

Допълнителният текст, който се въвежда с изменение 151, не е изявен и при всички случаи поставянето му в контекст би изисквало образователна кампания. От друга страна, ако образователната кампания е проведена успешно, няма да има нужда на всеки етикет да бъде изписван толкова дълъг текст.

Информация, предоставяна на доброволен принцип: Съветът смята, че дори когато информацията се предоставя на доброволен принцип, тя следва да се подчинява на законовите изисквания в глава IV, раздели 2 и 3 от регламента. Поради тази причина Съветът не може да приеме заличаването на член 35, параграф 1 и отхвърля изменение 169. Изменение 170 (2-ра част) е трудно за изпълнение и бе отхвърлено от Съвета: кой би отговорил за предоставяне на информацията на обществеността?

Стъклени бутилки, предназначени за повторна употреба, на които е поставена незаличима маркировка: Съветът смята, че изискванията по отношение на обявяването на хранителните стойности са от основно значение. Изменения 124 и 223 бяха отхвърлени.

По отношение на определението за малки опаковки във връзка с изискваните задължителни данни Съветът не прие изменение 125 и остана на позицията на Комисията: Съветът определя малката опаковка като опаковка, чиято най-широка повърхност е с площ под 10 cm², като изисква по-малко информация от Европейския парламент.

По отношение на определението за малки опаковки, освободени от изискването за задължително обявяване на хранителните стойности, Съветът се придържа към предложението на Комисията: малка опаковка е опаковка, чиято най-широка повърхност е с площ под 25 cm², като за такива опаковки не се изисква дори посочване на енергийното съдържание. Изменение 219 бе отхвърлено.

Изчисляване на енергийните стойности и стойностите на хранителните съставки: съгласно изменение 340 (първа част), обявените стойности следва да се определят в края на срока на минимална трайност. Съветът не вижда причина да се определя такъв срок.

18) *Изисквания за етикетиране в специфични законодателни разпоредби*

Европейският парламент въвежда изменения, с които изисква Комисията да публикува списък на всички изисквания за етикетиране, съдържащи се в специфични законодателни разпоредби на Европейския съюз за определени храни. Като се има предвид наличието на достъпни за обществеността бази данни (например в интернет), които съдържат действащото законодателство, Съветът смята, че изготвянето на такъв списък — който би трябвало постоянно да се актуализира, за да бъде полезен — би породило ненужна допълнителна тежест. Съветът не може да приеме изменения 15, 41.

В изменение 42 Европейският парламент отправя искане към Комисията да потвърди, че специфичните изисквания съответстват на настоящия проект за регламент. Съветът отчита, че подобно потвърждение би имало стойност, но тъй като в проекта за регламент не се предвижда бюджетен кредит за поети задължения с тази цел, настоящият акт не е подходящото място за налагане на допълнителна тежест върху Комисията. Съветът не може да приеме изменение 42.

19) *Наименование върху етикета*

Според Съвета, лицето, посочено на етикета, следва да е лицето, отговорно за информацията за храните. Съветът взе предвид въпроса за площта върху етикета и поради тази причина не може да приеме изменение 100 и списъка на лицата, които следва да се посочат.

20) *Изразяване в порции*

Европейският парламент изисква, в рамките на задължителното обявяване на хранителните стойности, към изразяването на количествата в 100 g или в 100 ml да се добави изразяване в порции (изменение 313) и поради това заличава член 32, параграф 1 от предложението на Комисията, където изразяването в порции се допуска само като възможност (изменение 153). Съветът позволява изразяването на количествата в порции в допълнение към изразяването в 100 g или в 100 ml — единственият начин за изразяване на количествата, който позволява да се сравняват продуктите. И двете изменения бяха отхвърлени.

21) *Допълнителни начини на изразяване и представяне*

Съветът разрешава на стопанските субекти в хранителната промишленост да използват допълнителни начини на изразяване и представяне, поради което смята изменения 11, 102 за твърде ограничителни.

Съветът не може да приеме заличаването на член 34, параграфи 1—3 от предложението на Комисията относно начините на представяне и поради тази причина отхвърля изменение 316.

22) *Дерогации за микропредприятия*

По-голямата част от стопанските субекти в хранителната промишленост, които предлагат продуктите си на европейския пазар, са малки и средни предприятия. Ако микропредприятията бъдат освободени от задълженията по проекта за регламент, това би означавало значителен дял от продуктите на пазара на ЕС да бъдат освободени от представянето на съществена информация. Съветът не може да приеме изменения 104 и 221.

23) *Изпълнителни правомощия и делегирани актове*

Европейският парламент и Съветът са на различни становища по предоставянето на законодателни правомощия на Комисията, по-специално по отношение на член 13, параграф 3 (изменение 108); член 26, параграф 2 и член 30, параграф 4 (изменения 338 и 341 (2-ра част); член 29, параграф 4 (изменение 146 (3-та част); член 35, параграф 6 (изменение 174).

24) *Вегетарианство*

Относно изменение 175 изглежда преждевременно въвеждането в правен текст на две понятия, които не са дефинирани на равнището на ЕС или на международно равнище и по отношение на които има твърде голяма несигурност. Съветът отхвърли това изменение.

25) *Срок на минимална трайност и срок на годност*

Европейският парламент предлага определение за срок на годност (член 2). Съветът предпочита, вместо да се въвежда определение, да се запази обяснението в член 24, параграф 1. Изменение 61 бе отхвърлено.

В списъка на задължителните данни (член 9) обяснението, което се въвежда с изменение 96 относно срока на годност, се покрива в достатъчна степен от член 25. Изменението бе отхвърлено.

Европейският парламент прехвърля, с малки изменения, текста на приложение IX в постановителната част на проекта за регламент. Съветът не вижда с какво този подход допринася за яснотата на текста. Изменения 141, 241 се считат за излишни и поради тази причина не бяха приети.

26) *Консултации със заинтересованите страни в рамките на процедурата по нотифициране на националните мерки*

Европейският парламент предвижда официална процедура за уведомяване на всички заинтересовани страни в съответствие с Директива 98/34/ЕО. Съветът, като се придържа към предложението на Комисията, смята, че решението за консултации със заинтересованите страни следва да се взема за всеки отделен случай, по неофициален път. Изменения 186 и 187 бяха отхвърлени.

27) *Приложения*

— *Изомалтулоза и Д-тагатазо*: Европейският орган за безопасност на храните още не е дал становище за тези два продукта; Съветът смята, че е преждевременно те да се включват в текста, преди да са получени научните резултати — изменение 197 бе отхвърлено;

— *Лактопротеини*: формулата в предложението на Комисията дава средна стойност на белтъчното съдържание за всички продукти; ако се използва различна формула за всеки конкретен случай, това би усложнило и затруднило изчисленията. Съветът се придържа към предложението на Комисията, поради което отхвърли изменение 198.

— *Златен лист като добавка към храните*: определението е ненужно, тъй като терминът не се използва в позицията на Съвета. Изменение 199 не бе прието.

— *Лицева страна на опаковката*: определението е ненужно, тъй като терминът не се използва в позицията на Съвета. Изменение 200 не бе прието.

— *Месни продукти от специално клане*: Съветът не възнамерява да приеме специално етикетиране за този вид месо. Изменение 205 не бе прието.

— *Подсладителни*: Съветът не изисква наименованието на храната да е представено в основното зрително поле; освен това Съветът не смята, че от първостепенно значение подсладителите да се посочват в основното зрително поле на етикета. Изменение 317 бе отхвърлено.

— *Фенилаланин* е правилният научен термин за обозначаване на веществото, което може да причини вредни последици върху здравето на човека. Съветът не вижда причина да бъде заменен използваният термин, който се съдържа в Регламент (ЕО) 1333/2008. Изменение 206 бе отхвърлено.

— *Етикетиране на добавките*: добавките вече са включени в списъка на съставките; изискването в изменение 275 би довело до двойно етикетиране.

— *Говежди и свински белтъчини*, използвани при производството на птичи продукти: въпреки че информацията може да е много важна, по-специално за хората с хранителен режим, основан на религиозни съображения, Съветът смята, че доколкото говеждото и свинското следва да са включени в списъка на съставките, двойно етикетиране не се налага; изменение 207 бе отхвърлено.

- Овкусители: понятието „овкусители“ е толкова широко и неясно, че би могло например да включва сосове за салати, които Съветът не би желал да освободи от задължителното обявяване на хранителните стойности; изменение 212 бе отхвърлено.
- Захари, нови видове захари и видове брашно: Съветът смята, че на тези продукти следва да се предоставя необходимата информация за храните; изменения 213 и 214 бяха отхвърлени.
- Опаковките на подаръци, смесените сборни пакети и комплектите е най-вероятно да съдържат храна с обичайните хранителни съставки, за които потребителят трябва да бъде информиран; сладкарските изделия и захарните и шоколадовите фигури не следва да се освобождават поради същата причина, поради която не са освободени захарта и шоколадът; изменение 218 бе отхвърлено.
- Храни в количество, по-малко от 5 g/ml: съгласно позицията на Съвета, за предварително опакованите храни този въпрос се урежда с тире 18; за храните, които не са предварително опаковани, той следва да се регламентира от държавите-членки; изменение 222 бе отхвърлено.
- Повторно замразена, размразена храна: двата термина са добавени в рамките на изброяване на примери; не е необходимо те да бъдат упоменати, за да са включени в изброяването; допълнението не е оправдано; изменение 225 не бе прието.
- Наличие на месо от различен животински произход или на вода, указано при наименованието на продукта: указването на тези съставки в списъка на съставките е задължително; повторното им посочване при наименованието на храната би довело до двойно етикетирание, което, без да опрости или изясни четливостта на етикетите, би създадо допълнителна тежест за стопанските субекти в хранителната промишленост без съответното предимство за потребителя; изменения 226, 227, 228 бяха отхвърлени.
- Обвивки за колбаси: изкуствените обвивки трябва да се етикетират в съответствие с член 9, параграф 1, буква й) от позицията на Съвета; за обвивките с естествен произход обикновено се предоставя доброволна информация; и двата вида обвивки са безопасни и санкционирането на единия вид по отношение на другия би означавало да се третират неравноправно, тъй като колагеновите обвивки също са от естествен произход; производителите, които желаят да популяризират обвивките от стомашния тракт на чифтокопитни животни, могат да го направят на доброволна основа; изменение 229 бе отхвърлено.
- Препарати от подправки и ароматни растения: ако този термин е синоним на смеси, той е излишен; ако означава препарат от подправки и ароматни растения с добавени други съставки, мястото му не е в тази колона на тази таблица. Изменение 231 бе отхвърлено.
- Произход на маслото/мазнините: Съветът смята, че предоставянето на по-подробна информация от тази за растителния или животинския произход на маслото или мазнините би довело до допълнителни разходи за стопанските субекти в хранителната промишленост, без да е оправдано, като се имат предвид по-строгите изисквания към хранителната информация. Изменения 263, 279 бяха отхвърлени.
- Хидрогенирано: информацията вече е налична чрез други източници, не е необходимо да бъде повтаряна. Съветът се придържа към текста на Комисията и отхвърля изменение 232.
- Нишесте: в позицията на Съвета са обхванати всички видове нишесте; Съветът не вижда с какво изброяването на различните подвидове допринася за текста; изменение 234 е безполезно, поради което бе отхвърлено.
- Храна с оцветяващи свойства: това е обща категория, която може да включва различни видове съставки; за предпочитане е да се назоват съставките, вместо да се включват в обща категория, което би дало по-малко информация на потребителите; изменение 235 бе отхвърлено.

- Механично отделено месо: Съветът се спира на понятие, което обхваща и двата процеса на механично отделяне на месото, като отчита факта, че след тяхното протичане вече е невъзможно те да бъдат разграничени. Когато Съветът взе решението си, все още не бе публикувано *Съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета относно бъдещата необходимост и използването в Европейския съюз на механично отделено месо, включително за информационната политика към потребителите* ⁽¹⁾. Съветът не прие изменение 236.
- Ензими и целулозен екстракт: и двете не са функционални категории и нямат място в списъка в приложение V към позицията на Съвета; етикетирването на ензимите е уредено с Регламент (ЕО) № 1332/2008 ⁽²⁾; целулозният екстракт, използван като добавка в храните, е включен в обхвата на Регламент (ЕО) № 1333/2008 ⁽³⁾; поради тази причина изменения 237 и 307 се отхвърлят.
- Продавани на бройка или претегляни: обикновено храната, която се продава в присъствието на купувача, не е опакована предварително, но това невинаги е така; няма смисъл от евентуалното ограничаване на обхвата на тази разпоредба; изменение 238 бе отхвърлено.
- Други изключения: разпоредбата е излишна; изменение 239 бе отхвърлено.
- Референтни количества за прием: от контекста става ясно, че референтните стойности са за „дневен“ прием; изменението не е необходимо. Изменение 242 бе отхвърлено.
- Данни в килоджаули (kJ): законно установените мерни единици, които трябва да се използват за изразяване на енергийната стойност, се определят с Директива 80/181/ЕИО; в точка 1.2.3 от приложението се посочва, че енергийната стойност следва да се обявява в джаули; следователно, изразяването на енергийната стойност в килоджаули при етикетирването на храните е правно задължение; изменения 246, 248 бяха отхвърлени.

Редица изменения не са отразени в позицията на Съвета, тъй като бяха сметени за ненужни и/или в противоречие с нея. По-специално:

Изменения 2, 3, 8, 9, 27, 29, 43, 46, 55, 60, 70, 92, 123, 126, 132, 133, 137, 143, 168, 201, 208, 299 бяха отхвърлени поради факта, че са главно от езиково естество, или поради липсата на съществено изменение на смисъла на текста.

IV. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Съветът смята, че в неговата позиция на първо четене е постигнат добър баланс между високото равнище на защита на здравето и интересите на потребителите и необходимостта да се защитят законните интереси на производителите и да се стимулира производството на качествени продукти, като се гарантира свободното движение на стоки.

Съветът очаква конструктивна дискусия с Европейския парламент на второ четене с оглед на бързото приемане на регламента.

⁽¹⁾ 17547/10.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1332/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно ензимите в храните (ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 7).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно добавките в храните (ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 16).